

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКА КРЕДИТНО-ТРАНСФЕРНА СИСТЕМА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

освітній ступінь бакалавр

галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

спеціальність 014 Середня освіта

предметна спеціальність: 014.02 Середня освіта (мова і література
(англійська))

Ізмаїл – 2019

ЗМІСТ

- 1. Загальна інформація про факультет та випускову кафедру**
- 2. Описи освітніх програм спеціальності**
- 3. Інформація про окремі компоненти освітньої програми**

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ФАКУЛЬТЕТ ТА ВИПУСКОВУ КАФЕДРУ

1.1. Інформація про факультет

Назва: іноземних мов

Адреса: вул. Репіна, 12

Телефон деканату: (04841) 5-39-92

Веб-сторінка факультету: <http://idgu.edu.ua/faculties/fim>

Електронна пошта: fim_idgu@ukr.net

Декан факультету: кандидат філологічних наук, доцент Дзіковська Лариса Миколаївна

1.2. Інформація про кафедру

Назва: англійської мови та перекладу

Адреса: вул. Репіна, 12

Телефон кафедри: (067)75-30-449

Веб-сторінка кафедри: <http://idgu.edu.ua/faculties/fim#section-2458>

Електронна пошта: kafedra_el_and_trans@ukr.net

Завідувач кафедри: кандидат педагогічних наук, доцент Рябушко Світлана Олексіївна

Перелік освітніх програм спеціальності*:

Середня освіта: Мова і література (англійська)

**Можливе навчання здобувачів вищої освіти за освітніми програмами, що передбачають здобуття додаткової спеціальності (предметної спеціальності, спеціалізації) відповідно до наказу МОН України № 506 від 12.05.2016 р. (із змінами, внесеними згідно з наказом МОН України від 12.10.2017 р. № 1368).*

2. ОПИСИ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

2.1. Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма «Середня освіта: Мова і література (англійська)»

2.1.1. Профіль освітньої програми

за спеціальністю 014 Середня освіта

за предметною спеціальністю: 014.02 Середня освіта (Мова і література (англійська))

<i>1 – Загальна інформація</i>	
Повна назва вищого навчального закладу та структурного підрозділу	Ізмаїльський державний гуманітарний університет, кафедра англійської мови та перекладу
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Перший ступінь вищої освіти Кваліфікація: бакалавр освіти з мови і літератури. Учитель англійської мови та світової літератури
Офіційна назва освітньої програми	Середня освіта: Мова і література (англійська)
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Диплом бакалавра, одиничний ступінь, 240 кредитів ЄКТС термін навчання 3 роки 10 місяців
Наявність акредитації	Сертифікат про Акредитацію Серія УД № 16007181 від 20 серпня 2018 р. Термін дії сертифіката до 1 липня 2028 р.
Цикл/рівень	НРК України – 7 рівень, FQ-EHEA – перший цикл, EQF-LLL – 6 рівень
Передумови	Особа має право здобувати ступінь бакалавра на основі отримання повної загальної середньої освіти за умови успішного складання ЗНО з заявлених МОН України предметів
Мова(и) викладання	Українська, англійська
Термін дії освітньої програми	до 1 липня 2028 р.
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://idgu.edu.ua/ects
<i>2 – Мета освітньої програми</i>	
Програма призначена для підготовки висококваліфікованих кадрів, які володіли б фундаментальними знаннями та навичками міждисциплінарного філологічного дослідження в галузі педагогіки та методики середньої освіти, здатних будувати свою діяльність на основі креативного підходу та готових до продовження навчання на другому освітньо-науковому рівні вищої освіти	
<i>3 – Характеристика освітньої програми</i>	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, спеціалізація (за наявності))	Освіта/Педагогіка/Середня освіта/Мова і література (англійська)

Орієнтація освітньої програми	Освітньо-професійна програма ґрунтується на сучасних наукових знаннях про цілі й цінності філологічної і педагогічної освіти, орієнтована на академічну і професійну підготовку на основі теоретичних досліджень і практичних результатів їх впровадження з урахуванням світового досвіду навчальної діяльності, сучасного стану підготовки фахівців з мовної освіти в Україні, акцентує увагу на здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері професійної діяльності, орієнтує на подальшу фахову самоосвіту
Основний фокус освітньої програми та спеціалізації	Формування загальних та фахових компетентностей для виконання професійних завдань та обов'язків освітнього та інноваційного характеру в галузі сучасної філологічної науки, педагогіки та методики середньої освіти.
Особливості програми	Програма включає навчальні дисципліни професійної та практичної підготовки, які поглиблюють компетентності майбутнього вчителя англійської мови та світової літератури й забезпечують можливість засвоєння наукових програм у трьох відповідних галузях знань
4 – Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання	
Придатність до працевлаштування	<p>Випускників програми призначено для навчально-виховної, науково-методичної та організаційно-управлінської діяльності в галузі 01 Освіта відповідно до Класифікатора професій ДК 003: 2010.</p> <p>232 Викладачі середніх навчальних закладів 2320 Викладачі середніх навчальних закладів 235 Інші професіонали в галузі навчання 2320 Методист заочних шкіл і відділень 2331 Вчитель загальноосвітнього навчального закладу 2351 Професіонали в галузі методів навчання 2444.2 Філолог 33 Фахівці в галузі освіти 333 Фахівці в галузі спеціалізованої (особливої) освіти 3330 Фахівці в галузі спеціалізованої (особливої) освіти 334 Інші фахівці в галузі освіти</p>
Подальше навчання	Випускники мають право продовжити навчання на другому освітньо-науковому рівні вищої освіти
5 – Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	<p>Викладання мови та літератури із застосуванням сучасних інформаційних технологій. Проблемно-орієнтоване навчання, самонавчання, навчання через виробничу практику.</p> <p>Стиль навчання: студентсько-центроване навчання, самонавчання, проблемно-орієнтоване навчання, індивідуально-творчий підходи. Лекційні курси поєднуються з семінарськими, лабораторними та практичними заняттями, самостійна робота проводиться з залученням електронних підручників, конспектів, консультацій з викладачами</p>

Оцінювання	<p>Накопичувальна бально-рейтингова система; поточний, модульний й підсумковий контроль; письмові, усні экзамени, тестування, заліки.</p> <p>Зміст оцінювання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - відбувається за національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»; зараховано, не зараховано), 100-бальною шкалою; - дозволяє продемонструвати ступінь досягнення ними запланованих результатів навчання; - критерії та методи оцінювання, а також критерії виставлення оцінок оприлюднюються заздалегідь; - є послідовним, прозорим та проводиться відповідно до встановлених процедур
6 – Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні завдання і проблеми у галузі освіти, а також у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або реалізації інноваційних технологій та характеризується невизначеністю умов і вимог до професійної, навчальної або дослідницької діяльності
Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК 1. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності</p> <p>ЗК 2. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)</p> <p>ЗК 3. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо</p> <p>ЗК 4. Здатність працювати в команді</p> <p>ЗК 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел</p> <p>ЗК 6. Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях</p> <p>ЗК 7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями</p> <p>ЗК 8. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово</p> <p>ЗК 9. Здатність використовувати знання з англійської мови в освітній діяльності</p> <p>ЗК 10. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації</p>
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	<p>ФК 1. Здатність формувати в учнів предметні компетентності</p> <p>ФК 2. Здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання</p> <p>ФК 3. Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з англійської мови та світової літератури</p> <p>ФК 4. Здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу</p> <p>ФК 5. Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії англійської мови, теорії та історії світової літератури в закладах середньої освіти, практиці навчання англійської мови та світової літератури</p>

ФК 6. Здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання англійської мови та світової літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду

ФК 7. Здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з англійської та української мов), володіти англійською мовою на рівні С1, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту

ФК 8. Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній та письмовій формах (англійською мовою), володіти методикою формування й розвитку комунікативної компетенції учнів

ФК 9. Здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутки світової культури для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві

ФК 10. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу художнього тексту

ФК 11. Здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять

ФК 12. Здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання англійської мови та світової літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі

ФК 13. Здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми

ФК 14. Здатність створювати рівноправний і психологічно позитивний клімат для навчання, організувати ефективну комунікацію між учасниками освітнього процесу (учнями, учителями, батьками та ін.)

ФК 15. Здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному, національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використовувати перспективний практичний досвід й соціокультурний контекст для реалізації навчально-виховних цілей

ФК 16. Здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави

7 – Програмні результати навчання

ПРН 1. Знати сучасні філологічні й дидактичні засади навчання англійської мови та світової літератури

ПРН 2. Знати елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методи їхньої реалізації

ПРН 3. Знати мовні норми, соціокультурні ситуації розвитку англійської мови, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовного дискурсу художньої літератури

ПРН 4. Знати специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течій, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, класичних й сучасних художніх творів

ПРН 5. Знати державний стандарт загальної середньої освіти, навчальні програми з англійської мови та світової літератури для закладів середньої освіти та практичні шляхи їхньої реалізації в різних видах урочної та позаурочної діяльності учнів

ПРН 6. Вміти творчо-критично мислити, творчо використовувати різні теорії й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань

ПРН 7. Уміти працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі

ПРН 8. Володіти комунікативною компетентністю з англійської мови (лінгвістичний, мовленнєвий, соціокультурний, прагматичний компоненти, відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти), здатність удосконалювати й підвищувати власний компетентнісний рівень у вітчизняному та міжнародному контексті

ПРН 9. Володіти різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильові своєрідності, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією; виділяти значення для національної та світової культур.

ПРН 10. Володіти навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками

ПРН 11. Порівнювати мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності

ПРН 12. Використовувати гуманістичний потенціал рідної й світової літератур для формування духовного світу нового покоління, громадян України

ПРН 13. Володіти основами професійної культури, здатності створювати й редагувати тексти професійного змісту державною, англійською мовою

ПРН 14. Володіти методиками білінгвального й інтегрованого навчання мови й фахового змісту, дидактикою багатомовності та методикою паралельного вивчення споріднених мов, методикою роботи в гетерогенному (змішаному) навчальному середовищі

ПРН 15. Застосовувати сучасні методики й технології (зокрема інформаційні) для забезпечення якості навчально-виховного процесу в закладах середньої освіти.

ПРН 16. Володіти прийомами й методиками діагностування навчальних досягнень учнів з англійської мови та світової літератури; вміти здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів

ПРН 17. Мати здатність до рефлексії, володіти навичками оцінювання непередбачуваних проблем у професійній діяльності й певних шляхів їх вирішення

ПРН 18. Формувати комунікаційну стратегію з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотриманням етичних норм спілкування, принципів толерантності, творчого діалогу, співробітництва та взаємоповаги до всіх учасників освітнього процесу

ПРН 19. Мати здатність до ефективного спілкування в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-діловій сферах; участь у дискусіях, відстоювання власної думки (позиції), дотримання культури поведінки

ПРН 20. Мати здатність до організації навчально-виховного процесу у закладах середньої освіти, співпраці учнів (вихованців), ефективної співпраці в команді (педагогічному колективі освітнього закладу, інших професійних об'єднаннях)

ПРН 21. Забезпечити діалогу культур у процесі вивчення англійської мови та світової літератури, створити умови для міжкультурної комунікації

ПРН 22. Мати здатність учитися впродовж життя і вдосконалювати з високим рівнем автономності набуто під час навчання кваліфікацію

ПРН 23. Мати здатність аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури

ПРН 24. Вміти ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності

ПРН 25. Забезпечувати охорони життя й здоров'я учнів у навчально-виховному процесі та позаурочній діяльності

8 – Ресурсне забезпечення реалізації програми

<p>Кадрове забезпечення</p>	<p>Проведення лекцій з навчальних дисциплін науково-педагогічними працівниками, які мають науковий ступень та/або вчене звання, складає понад 50% від загальної кількості годин (які мають науковий ступінь доктора наук або вчене звання професора – понад 10%); науково-педагогічних працівників, які є визнаними професіоналами з досвідом практичної роботи за фахом –понад 10%.</p>
<p>Матеріально-технічне забезпечення</p>	<p>Забезпеченість аудиторним фондом, комп'ютерними робочими місцями, лабораторіями, необхідними для виконання навчальних планів; мінімальний відсоток кількості аудиторій з мультимедійним обладнанням відповідає Ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності. Наявність соціально-побутової інфраструктури: бібліотеки, у тому числі читального залу; пунктів харчування; актового залу; спортивних майданчиків; медичного пункту. Забезпеченість здобувачів вищої освіти гуртожитком - 100%.</p>
<p>Інформаційне та навчально-методичне забезпечення</p>	<p>Інформаційне забезпечення: бібліотечний ресурс (фахова література, вітчизняні та закордонні фахові періодичні видання, в тому числі в електронному вигляді), електронний депозитарій, доступ до баз даних періодичних наукових видань, наявність веб-сайту ІДГУ, наявність електронного ресурсу Google suite for Education. Навчально-методичне забезпечення: опис освітньої програми, навчальний план, робочий навчальний план, робочі програми, комплекси навчально-методичного забезпечення, навчальні матеріали з кожної дисципліни навчального плану, програми практичної підготовки, робочі програми практик, методичні матеріали для проведення атестації здобувачів.</p>

9 – Академічна мобільність	
Національна кредитна мобільність	Підвищення кваліфікації (стажування) науково-педагогічних працівників у вітчизняних ЗВО
Міжнародна кредитна мобільність	Universitatea Dunarea de Jos (Галац, Румунія) – угоди щодо семестрового академічного обміну, проведення спільного (паралельного) навчання і видачі дипломів, стажування науково-педагогічних працівників
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	Наявна можливість для фізичних осіб

2.1.2. Перелік компонентів освітньої програми

Код н/д	Компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, курсові проекти (роботи), практики, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
1	2	3	4
Обов'язкові компоненти ОП			
Цикл загальної підготовки			
1. Загальні нормативні дисципліни			
ОК 1.	Основи філософських знань	4	екзамен
ОК 2.	Українська мова	4	залік
ОК 3.	Основи академічного письма	3	залік
ОК 4.	Україна в європейській історії та культурі	4	екзамен
ОК 5.	Інформаційно-комунікативні технології за професійним спрямуванням	3	залік
ОК 6.	Права людини та громадське суспільство в Україні	3	залік
ОК 7.	Фізична культура та основи здоров'я людини		
Цикл професійної та практичної підготовки			
1. Професійні нормативні дисципліни			
ОК 8.	Педагогіка	6	екзамен
ОК 9.	Психологія	6	екзамен
ОК 10.	Вступ до германської філології з основами наукових досліджень	4	залік
ОК 11.	Вступ до мовознавства	4	екзамен
ОК 12.	Практичний курс англійської мови	23	екзамен, залік
ОК 13.	Теоретичний курс англійської мови (історія мови, теоретична фонетика, теоретична граматики, лексикологія, стилістика)	12	екзамен, залік
ОК 14.	Методика навчання іноземних мов та культур	4	екзамен
ОК 15.	Історія світової літератури	20	екзамен, залік
ОК 16.	Вступ до літературознавства	4	екзамен
ОК 17.	Література Англії та англійських країн	4	екзамен
ОК 18.	Методика навчання літератури	4	екзамен

ОК 19.	Курсова робота з історії світової літератури з методикою навчання	1	захист
ОК 20.	Курсова робота з англійської мови з методикою навчання	1	захист
	Практична підготовка	24	
ОК 21.	Навчальна практика (філологічна)	3	залік
ОК 22.	Навчальна практика (ознайомча, виховна)	6	залік
ОК 23.	Виробнича практика (педагогічна з англійської мови)	6	екзамен
ОК 24.	Виробнича практика (педагогічна зі світової літератури)	6	екзамен
ОК 25.	Виробнича практика (педагогічна з німецької мови)	3	екзамен
Загальний обсяг обов'язкових компонентів:		138	
Вибіркові компоненти ОП			
Вибірковий блок 1 (вибір факультету)			
ВБ 1.1.	Практичний курс німецької мови	19	екзамен, залік
ВБ 1.2.	Практична граматики німецької мови	3	залік
ВБ 1.3.	Теоретичний курс німецької мови	10	екзамен
ВБ 1.4.	Інклюзивна освіта	3	залік
ВБ 1.5.	Інноваційні технології навчання іноземної мови	3	екзамен
ВБ 1.6.	Література Німеччини та німецькомовних країн	3	залік
ВБ 1.7.	Курсова робота з німецької мови з методикою навчання	1	захист
Вибірковий блок 2 *(вільний вибір студента)			
ВБ 2.1.	Перелік дисциплін загальної підготовки	12	заліки
ВБ 2.2.	Перелік дисциплін професійної підготовки	24	заліки
ВБ 2.3.	Сертифікована програма / Перелік дисциплін вільного вибору	24	заліки
Загальний обсяг вибірових компонентів:		102	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		240	

**Переліки дисциплін вільного вибору студентів щорічно затверджуються рішеннями вчених рад університету та факультетів і розміщуються на офіційному веб-сайті університету. Студенти можуть обрати сертифіковану програму з переліку, затвердженого рішеннями вченої ради університету, та опанувати додаткові фахові компетентності.*

2.1.3. Форма атестації здобувачів вищої освіти

Атестація здобувачів вищої освіти здійснюється у формі атестаційного екзамену. Атестаційний екзамен передбачає оцінювання результатів навчання, визначених стандартом вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта та освітньо-професійною програмою: Середня освіта: Мова і література (англійська).

До структури атестаційного екзамену входить оцінювання лінгвістичної, мовленнєвої, соціокультурної компетентностей.

3. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОКРЕМІ КОМПОНЕНТИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

3.1. Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма «Середня освіта: Мова і література (англійська)»

Обов'язкові компоненти

Основи філософських знань

1. КОД: ОК 1

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: кандидат філософських наук, доц. Запорожченко О.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності: здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті, урегулюванні конфліктів ненасильницьким чином, функціонуванні та розвитку демократичних інститутів суспільства; здатність формувати громадянську свідомість, політичну культуру, національну гідність.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: специфіку філософії як особливого типу світогляду, її функції, завдання, проблемне поле; основні напрямки філософії та історію їх виникнення; основних представників світової філософії та їх базові концепції та ідеї; особливості та проблематику філософських пошуків у кожному епоху розвитку людства; понятійно-термінологічний апарат курсу; основні джерела філософських знань.

Вміти: обґрунтовувати свою світоглядну позицію щодо важливості знань з основ філософії; порівнювати між собою різні філософські погляди, ідеї, концепції; аналізувати вплив соціокультурних чинників на формування філософських ідей, проблематику філософських пошуків; коректно використовувати філософські терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники, застосовувати філософські терміни для експлікації власної думки; здійснювати самостійний пошук інформації з використанням різноманітних ресурсів.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ в філософію. Філософія як форма суспільної свідомості. Структура, предмет і функції філософії. Філософія як теорія і методологія.

Східна та антична філософія. Космоцентризм. Антропоцентризм. Сократ, Платон, Аристотель, філософія еллінізму.

Філософія середніх віків та епохи Відродження. Теоцентризм. Патристика. Схоластика. Гуманізм. Натурфілософія.

Філософія Нового часу. Просвітництво. Німецька класична філософія. Гносеологія в філософії Нового часу. Ф. Бекон, Р. Декарт. Ідеї Просвітництва. Гносеологія та етика в філософії Канта. Гегелівська діалектика. Гуманістичний зміст філософії Фейєрбаха.

Філософія у XIX – XX століттях. Напрямки сучасної філософії. «Філософія життя». Екзистенціалізм. Філософія Психоаналізу. Позитивізм. Структуралізм. Марксизм. Постмодернізм.

Розвиток філософської думки в Україні. Філософія Київської Русі. Українське Відродження. Г. Сковорода. П. Юркевич. І. Франко. М. Драгоманов. Українська філософія ХХ століття. Проблеми та перспективи сучасної вітчизняної філософії.

Проблема буття, свідомості та пізнання в філософії. Онтологія. Концепції та структура Буття. Свідомість як відображення. Гносеологія. Філософський аналіз пізнання.

Основні закони та методи логіки. Закон тотожності. Закон несуперечливості. Закон виключеного третього. Закон достатньої підстави. Поняття. Судження. Умовивід. Методи логіки.

Суспільство як складна система, його філософський аналіз. Буття людини. Суспільне виробництво, його архітектоніка. Економічна, соціальна, політична і духовна сфери життя людей. Соціальна структура суспільства. Історичні форми спільності людей. Суспільна свідомість.

Філософія культури. Поняття культури. Типологія культур. Культура та цивілізація.

Філософія релігії та моралі. Функції релігії. Типологія релігій. Духовний зміст основних релігій світу. Основні етичні концепції. Релігія та духовність.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Арутюнов В. Філософія [Навчально-методичний посібник] – К., 2008.
 2. Бичко А. Історія філософії. Підручник.-К., 2001.
 3. Бичко І. Філософія. Підручник. - К., 2006.
 4. Горлач М.І. Філософія: підручник. - Харків, 2000.
 5. Горський В.С. Історія української філософії. Навч.посіб. - К., 2001.
 6. Історія філософії: підручник / А. К. Бичко, І. В. Бичко, В. Г. Табачковський. - К., 2001.
 7. Надольний І.Ф. Філософія: посібник.-К.,2004.
 8. Основи філософських знань: Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство : підручник / під ред. М. І. Горлач, Г. Т. Головченко. – К., 2008.
 9. Причепій Є. Філософія: Підручник. - К., 2007.
 10. Симоненко С., Сулим О. та ін. Основи філософії. Навчальний посібник. –К., 2017.
 11. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник / В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. - К., 2005.
 12. Філософський енциклопедичний словник.- К., 2002.
 13. Хамітов Н. Історія філософії. Проблема людини та її меж: Навч. посіб. / Н. Хамітов, Л. Гармаш, С. Крилова. - К., 2006.
 14. Чижевський Д. Нариси з історії філософії в Україні / Д. Чижевський // Твори. В 4 т. / підзаг. ред. В. Лісового. - К., 2005.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Українська мова

1. КОД: ОК 2
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР: 1
4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Делюсто М. С.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: розуміти сутність базових понять та аспектів вивчення української мови, її зв'язок з іншими науками про мову; мати ґрунтовні знання про орфоєпію, графіку, орфографію та пунктуацію української мови;

здатність висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою; вміння створювати, редагувати, коментувати українською мовою тексти і документи різних типів.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: теоретичні відомості про українську літературну мову як державну, про соціолінгвістичну ситуацію в Україні, соціальні й територіальні різновиди української мови, її стилістичну диференціацію; особливості стилів та жанрів сучасної української літературної мови; мову професії, термінологію свого фаху, джерела поповнення лексики сучасної української літературної мови; основні правила українського правопису; призначення, кваліфікацію документів, вимоги до складання та оформлення різних видів документів та правила їх оформлення;

вміти: грамотно оформлювати тексти різних стилів; володіти різними видами усного спілкування, готуватися до публічного виступу; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні власне українську та іншомовну лексику, термінологічну лексику та професіоналізми; складати різні типи документів, правильно добираючи мовні засоби, що репрезентують їх специфіку; послуговуватися лексикографічними джерелами (словниками) та іншою допоміжною довідковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: -

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ. Українська мова серед інших мов світу. Українська мова – національна мова українського народу. Місце української мови серед інших слов'янських. Походження української мови. Літературний і діалектний різновиди української мови. Її соціальна диференціація. Мовна норма. Види норм. Літературна і діалектна норма. Стиль як функціональний різновид літературної мови. Стилістична система сучасної української мови. Функційне навантаження фонем української мови. Активні процеси в орфоепії, графіці та орфографії української мови. Зміни у словотвірній системі української мови. Проблемні питання морфології та синтаксису української мови. Іменник в українській мові. Прикметник в українській мові. Числівник в українській мові. Займенник в українській мові. Дієслово в українській мові. Незмінювані частини мови в українській мові. Культура мови. Засоби милозвучності української мови. Комунікативно-риторичні якості мовлення. Ділові папери як засіб писемної комунікації.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика: підручник / А.К. Мойсієнко, О.В. Бас-Кононенко, В.В. Бондаренко та ін. – К.: Знання, 2010. – 270 с.
2. Сучасна українська мова. Морфологія.: підручник / За ред. А. К. Мойсеєнка. – К.: Знання, 2013. – 524 с.
3. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. Навчальний посібник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Вища школа, 2008. – 414 с.
4. Делюсто М.С. Сучасна українська літературна мова: Морфеміка. Словотвір : навчально-методичний посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. – Ізмаїл : РВВ ІДГУ, 2015. – 100 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

1. КОД: ОК 3
2. РІК НАВЧАННЯ:1
3. СЕМЕСТР:2

4. ЛЕКТОР: кандидат педагогічних наук, доц. Глушук С.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

Фахові компетентності: здатність застосовувати пошук, аналіз та розуміння наукового матеріалу; здатність формувати тексти та короткі описи (есе) на основі сучасної (оновленої) інформації; здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: основні поняття курсу; особливості жанру академічного письма; основні характеристики наукового стилю української мови; специфіку усного і писемного наукового мовлення; способи написання наукового тексту; способи збирання і вивчення фактів, роботи з фаховими текстами; прийоми здійснення бібліографічного пошуку й опрацювання джерел; правила цитування й оформлення посилань; складові культури оформлення наукового тексту.

Вміти: збирати і вивчати факти, працювати з готовими фаховими текстами; самостійно створювати наукові тексти різних жанрів; здійснювати бібліографічний пошук та опрацьовувати джерела; грамотно оформлювати цитати й посилання; здійснювати комунікацію державною мовою між собою та з викладачем; розраховувати й планувати свій час; критично оцінювати власну працю та інших.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: вступ до спеціальності, основи наукових досліджень, сучасна українська літературна мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Формування академічної культури студента

Засади вищої школи. Основні поняття, підходи та завдання курсу.

Академічна доброчесність та її порушення. Кодекси честі.

Інтелектуальна власність та її порушення. Способи формування академічної культури.

Усне й писемне мовлення студента. Написання тексту

Наукове мовлення. Культура спілкування. Текст.

Мова ділових паперів.

Робота з джерелами. Укладання бібліографії

Цитація. Правила цитування. Посилання. Правила оформлення посилань. Бібліографічний пошук. Укладання бібліографії.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд “Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики”; за заг. ред. Т.В.Фінікова, А.Є.Артюхова – К.; Таксон, 2016. – 234 с.
2. Семенов О.М. Академічне письмо: лінгвокультурологічний підхід: навч. посіб. / О.М. Семенов, О.Л. Фаст. – Суми: СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2015. – 220 с.
3. Семенов О.М. Культура наукової української мови: навч. посіб. / О.М. Семенов. – 2-ге вид., стереотип. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 216 с. – (Серія «Альма-матер»).
4. Фундаментальні цінності академічної доброчесності : пер. з англ. / Міжнародний центр академічної доброчесності. – 2019. – 39 с.

5. Що потрібно знати про плагіат: посібник з академічної грамотності та етики для «чайників».
 – Назва з екрану. – Режим доступу:
http://library.kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/biblio/PDF/books_ac-gr.pdf.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Україна в європейській історії та культурі

1. КОД: ОК 4
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР: 1
4. ЛЕКТОР: кандидат історичних наук, доц. Дізанова А.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
 здатність усвідомлювати роль та місце історії України у світовому та загальноєвропейському цивілізаційному контексті; знання основних історичних процесів та подій вітчизняної та європейської історії, їх взаємозв'язок; здатність до визначення базових історико-культурних понять, визначення і розуміння загальнолюдських та національних культурних цінностей володіння хронологічним та порівняльно-історичними методами аналізу.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: сучасні методи історичного пізнання, історичний термінологічно-понятійний апарат; основні етапи історичного процесу та культурного розвитку на теренах України в контексті європейської історії та культури; специфіку політичного, соціального, економічного, культурного життя України на різних етапах історії,

вміти: використовувати набуті знання в практичній діяльності; аналізувати історичні події, орієнтуватися в історичному просторі та часі, визначати причинно-наслідкові зв'язки, оцінювати роль суб'єктивних та об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах; визначати спільне та відмінне у вітчизняній та європейській історії, давати оцінку пам'яткам вітчизняної та європейської культури, співвідносити їх з історичними періодами, самостійно поглиблювати знання у рамках дисципліни шляхом пошуку й опрацювання нової інформації з використанням сучасних технічних засобів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Середньовічна держава Київська Русь. Політичний розвиток Київської держави. Хрещення України-Русі як фактор європеїзації. Зв'язки Київської держави з європейським світом.

Галицько-Волинська держава, її участь у політичному процесі Центральної Європи. Культурний розвиток давньої Русі-України в контексті середньовічної європейської культури.

Інтеграція українських земель до складу Великого князівства Литовського та Польського королівства (XIV-XV ст.). Соціально-політичний розвиток України у XV-XVI ст. Українська культура на тлі Ренесансу та Просвітництва. Спадкоємність культури Київської Русі та творче осмислення нових цінностей західноєвропейського Ренесансу в українській культурі.

Українське козацтво. Виникнення Запорозької Січі, її адміністративно-територіальний устрій, господарство, традиції. Козаки в Європі. Українська національна революція середини XVII ст. Дипломатія Гетьманщини.

Українські землі у складі Російської та Австрійської імперій (XIX – початок XX ст.): порівняльна характеристика. Українське національне відродження в європейському контексті. Розвиток української культури XIX – поч. XX ст. в контексті європейських культурних процесів. Європейський модернізм у культурі і його вплив на українську літературу і мистецтво.

Перша світова війна і Україна. Українська революція 1917-1921 рр.: уроки, здобутки і втрати.

Україна у міжвоєнну добу (1921-1939). Українське питання в європейській політиці. Україна в Другій світовій війні (1939-1945 рр.) та післявоєнний період (1945-1954 рр.). Українська РСР у 1954-1991 рр.

Україна в умовах незалежності. Розгортання державотворчих процесів. «Помаранчева революція». Революція Гідності. Зовнішня політика України: європейський вектор. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції.

Українська культура ХХ- початку ХХІ ст. Європейські тенденції в культурній політиці України. Сучасні здобутки української культури. Постмодернізм і українська культура.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Калакура Я. С. Ментальний вибір української цивілізації / Я. С. Калакура, О. О. Рафальський, М. Ф. Юрій. – К. : Генеза, 2017. – 560 с.
2. Ранньомодерна Україна на перехресті цивілізацій, культур, держав та регіонів / Відп. ред. В. Смолій. – К.: Інститут історії України НАН України, 2014. – 258 с.
3. Мельник А.І. Історія України. Навчальний посібник. – К. :ЦУП, 2018.
4. Бойко О.Д. Історія України.– 7-е вид. – К.: Академія, 2018.
5. Мицик Ю., Бажан О. Історія України. – К.: Кліо, 2015.
6. Пальм Н. Д. Історія української культури : навч. посібник / Н. Д. Пальм, Т. Є. Гетало. – Харків : Вид-во ХНЕУ, 2013. – 296 с.
7. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький. – К. : Знання, 2007. – 680 с.
8. Терещенко Ю.І. Україна і європейський світ: Нариси історії від утворення Старокиївської держави до кінця XVI ст. – К.: Перун, 1996. – 496 с.. 1996.
9. Україна – європейська країна. – К.: Балтія-Друк, 2015. – 124 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Інформаційно-комунікаційні технології за професійним спрямуванням

1. КОД: ОК 5

2. РІК НАВЧАННЯ: 2

3. СЕМЕСТР: III

4. ЛЕКТОР: кандидат педагогічних наук, старший викладач Кожухар Ж.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: навички використання інформаційних і комунікативних технологій.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ: оцінювати можливості застосування інформаційних та комунікаційних технологій для розв'язання професійних завдань; кваліфіковано використовувати типове офісне обладнання; застосовувати сучасні методики і технології автоматизованого опрацювання інформації, формування та використання електронних інформаційних ресурсів та сервісів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: -

8. ЗМІСТ КУРСУ: Інформаційно-комунікаційні технології в сучасному суспільстві. Комп'ютерні мережі та Інтернет: послуги, компоненти, функції та характеристики мережі. Шляхи використання ресурсів мережі Інтернет у професійній діяльності. Основи інформаційної безпеки й захисту інформації. Правові аспекти використання Інтернет. Напрями використання офісних додатків в професійній діяльності. Дистанційна освіта для професійного розвитку.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Інформатика. Комп'ютерна техніка. Комп'ютерні технології: Підручник для студентів вищих навч. закладів / За ред. О. І. Пушкаря. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002.

2. Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі : Навчальний посібник / М. Ю. Кадемія, І. Ю. Шахіна / Вінниця, ТОВ «Планер». – 2011. – 220 с.
3. Левшин М. М. Практикум для користувачів персональних комп'ютерів: Посібник для студентів неспеціальних факультетів / М. М. Левшин, Ю. З. Прохур, Р. Я. Ріжняк, Т. В. Фурсикова; За ред. М. М. Левшина. – Тернопіль: Навч. книга – Богдан, 2005.– 244 с
4. Морзе Н. В. Основи інформаційно-комунікаційних технологій / Н. В. Морзе. – К. : Видавнична група ВНУ, 2006. – 298 с
5. Самсонов В. В. Методи та засоби Інтернет-технологій: Навч. посібник / В. В. Самсонов, А. Л. Єрохін. – Х. : Компанія СМІТ, 2008. – 264 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:лекції, лабораторні заняття, самостійна робота.
- МЕТОДИ НАВЧАННЯ:пояснювально-ілюстративний, проблемного викладення, дослідницький
11. МОВА НАВЧАННЯ:українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Права людини та громадянське суспільство в Україні

1. КОД: ОК 6

2. РІК НАВЧАННЯ: 2

3. СЕМЕСТР:3

4. ЛЕКТОР: старший викладач Метіль А.С.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ,ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність бути критичним і самокритичним; цінування та повага різноманітності і мультикультурності; здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми; здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: основні теоретико-правові підходи до розуміння сутності прав людини; ключові положення міжнародного та національного законодавства в галузі прав людини; ключові міжнародні та національні механізми захисту прав людини і громадянина; законодавчу базу, що регулює функціонування інститутів громадянського суспільства, взаємовідносини громадянського суспільства та держави; основні інститути громадянського суспільства; базові цінності громадянського суспільства та їх ролі у сучасному суспільстві;

вміти: об'єктивно і критично аналізувати інформацію про інститут прав людини, займати самостійну позицію у питаннях теоретичного та практичного характеру, що стосуються інституту прав людини, зокрема, сформулювати розуміння основних проблем та ускладнень, які супроводжують процес реалізації прав людини в Україні, вказати на шляхи розв'язання сформульованих проблем; коректно використовувати терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, скласти термінологічні словники; визначити наявну структуру громадянського суспільства, механізми його функціонування, основні інститути та функції; оцінювати переваги та недоліки інститутів громадянського суспільства, їх роль у політичній системі та в житті суспільства в цілому.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:Основи юридичних знань, Теорія держави та права.

8. ЗМІСТ КУРСУ:поняття прав людини та громадянського суспільства. Предмет, функції та джерела інститутів прав людини та громадянського суспільства. Права людини і цивілізація (релігія). Громадянське суспільство: сутність та функції. Природно-правова доктрина та позитивізм як основні теоретико-правові підходи до прав людини в сучасний період. Теорія громадянського суспільства у світовій політичній думці. Моделі громадянських суспільств.

Основні підходи до розуміння громадянського суспільства. Права людини та права громадянина. Класифікація прав, свобод та інтересів. Права, свободи та обов'язки: співвідношення категорій. Держава та громадянське суспільство. Правовий статус людини і громадянина. Захист прав та свобод людини і громадянина в Україні. Права людини як галузь міжнародного права.

9.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Запари С.І. Правознавство: навчальний посібник / Суми: ВТД «Університетська книга», 2009. 604 с.
2. Мартинюк Р. С. Теорія прав людини: навчальний посібник / Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. 218 с.
3. Чорна К.І. Виховання культури гідності дітей та учнівської молоді в позаурочній діяльності загальноосвітніх навчальних закладів: методичний посібник / Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2014. 260 с.
4. Бойко А.Е., Корнієнко А.В., Литовченко О.В., Мачурський В.В. Ціннісні орієнтири навчально-виховного процесу у позашкільних навчальних закладах: методичний посібник / К.: ТОВ «Артмедіапрінт», 2017. 272 с.
5. Посібник з прав людини для інтернет-користувачів та пояснювальний меморандум: рекомендація СМ/РЕС(2014)6 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо посібника з прав людини для інтернет-користувачів) / ТОВ «Інжиніринг», 2014 р. 57 с.

10.ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11.МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Фізична культура і основи здоров'я людини

1. КОД: ОК 7.

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 1, 2

4. ЛЕКТОР: ст. викладач Мельничук І.П.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність визначити загальні підходи до вибору необхідної методики застосування фізичних вправ; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; формування знань у сфері особистої гігієни та здорового способу життя; виховання толерантності і культури поведінки; формування знань, вмінь і навичок дотримуватися основних принципів здорового способу життя та пропаганда його засобами просвітницької діяльності серед населення; засвоєння закономірностей формування, збереження та зміцнення індивідуального здоров'я людини; засвоєння методик дослідження індивідуального здоров'я людини та профілактики хвороб і девіантної поведінки.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сутність теорії фізичного виховання як науки, її об'єкт, предмет вивчення та базові поняття теорії; історію виникнення теорії фізичного виховання як науки; систему педагогічних знань та зв'язок теорії фізичного виховання з іншими науками; методологічні основи теорії фізичного виховання; роль і місце теорії фізичного виховання; критерії основ здоров'я як процесів в освіті; основні напрями змісту фізичного виховання в системі загальної середньої освіти; загальні методи та форми фізичного виховання; ключові характеристики здоров'я зберігаючих освітніх технологій, принципи їх класифікації; принципи використання сучасних зберігаючих технологій в професійній діяльності.

вміти: аналізувати педагогічні явища, процеси, факти з точки зору сучасної теорії і практики фізичного виховання; використовувати педагогічні ідеї в організації процесу навчання й виховання; здійснювати різні напрями фізичного виховання у роботі з школярами в умовах

школи та позашкільних закладів освіти; вміло будувати взаєностосунки з учнями, батьками, колегами у процесі педагогічної та фізкультурно-спортивної діяльності; на практиці реалізовувати методи та форми фізкультурно-спортивної діяльності з метою формування всебічно розвинутої особистості школярів, впроваджувати здоров'я зберігаючи технології у педагогічний процес з метою створення умов для ефективної мотивації до здорового способу життя; проектувати здоров'я зберігаючи технології навчання; інтегрувати сучасні здоров'я зберігаючи технології в освітню діяльність

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: дисципліни пов'язані з основами здоров'я

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальні підходи до основ здоров'я. Місце дисципліни в системі наук про здоров'я. Предмет, об'єкт, головна мета, основні завдання, методи вивчення основ здоров'я. Місце дисципліни серед природничих наук і наук про людину.

Історія пізнання людиною проблем власного здоров'я. Причини і передумови виникнення основ здоров'я. Педагогічні основи здоров'я – галузева наука про навчально-виховні заходи залучення особистості у процесі будівництва здоров'я.

Роль освіти з охорони здоров'я у збереженні і зміцненні здоров'я студентської молоді. Аналіз системи освіти здоров'я. Освітні програми з основ здоров'я, принципи їхньої побудови, умови реалізації. Основи здоров'я служба освітніх установ – провідна структура навчально-виховного процесу

Поняття про здоров'я, форми і методи його формування, збереження та зміцнення. Поняття про здоров'я. Визначення здоров'я. Складові здоров'я: фізична, соціальна, психічна, духовна. Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристики. Рівні здоров'я. Кількість і якість здоров'я.

Здоров'я – багатопланове інтегральне поняття. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави». Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби. Причини хвороб, основні форми, характер розвитку, основні періоди перебігу.

Стан здоров'я населення України, шляхи його покращення. Демографічна ситуація в Україні. Показники тривалості життя в Україні та інших країнах. Основні хвороби, що є безпосередньою причиною смерті сучасної людини. Фактори, які зумовлюють погіршення стану здоров'я. Проблеми інвалідності та соціального сирітства. Знайомство з механізмами негативного впливу на стан здоров'я та шляхами зменшення цього впливу – основа корекції поведінки людини.

Оволодіння методикою та технікою: вправи загального розвитку та спеціальні вправи для фізичної підготовки. Особливості техніки бігу на різні дистанції. Вправи загального розвитку та спеціально-підготовчі вправи волейболістів. Основи техніки і тактики гри в волейбол. Навчання вправам основної гімнастики. Гімнастичні вправи в організації рухової діяльності і оздоровлення студентів. Ознайомлення з технікою виконання силових вправ для різних груп м'язів. Навчання складанню програм силової спрямованості. Ознайомлення з правами на релаксацію, критичне закріпленню їх засобами тренування. Місце дисципліни серед природних наук про людину. Аналіз системи збереження здоров'я, принципи її побудови, умови реалізації. Складання здорового способу життя : раціональне харчування. Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристика. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави» Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби. Показники тривалості життя в Україні та інших країнах

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрощук, Н. Основи здоров'я і фізична культура (теоретичні відомості) /Н.Андрощук, М. Андрощук, — Т. : Підруч. і посіб., 2006. — 160 с.

2. Балбенко, С. Основи здоров'я та фізичної культури : метод. посіб. для вчителів /С.Балбенко. — Х. : Скорпіон, 2004. — 96 с. — (Предметний тиждень).
 3. Богданова, Г. Підготовка вчителів до формування в учнів життєвих навичок /Г.Богданова //Здоров'я та фізич. культура. — 2007. — № 9. — С. 6-7
 4. Васьков, Ю. Концепція розвитку фізичного виховання в загальноосвітніх школах /Ю.Васьков //Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6. — С. 1, 3-5. Всесвітній день здоров'я — 7 квітня // Здоров'я та фізич. культура. — 2007. — № 9. — С. 19-20.
 5. Денісов О. О. Фізичне виховання і фізична підготовка студентської молоді //Фізична культура, спорт та здоров'я: матеріали IV Всеукраїнської студентської наукової Інтернет-конференції (в рамках XVII Міжнародної науково-практичної конференції) (Харків, 7–8 грудня 2017 р.). Харків: ХДАФК, 2017. -115 с. –С. 16-19. Режим доступу: http://journals.urau.ua/ksapc_conference/issue/view/7038/showToc
 6. Єдинак, Г. Фізична культура в школі : молодому спеціалісту : навч.-метод. посіб. /Г.Єдинак, П. Плахтій, Ю. Яценюк; худож. Л. Галаманжук. — Кам'янець-Поділ., 2010. — 305 с.
 7. Єресько, О. Методичні рекомендації щодо вивчення предмета «Основи здоров'я» /О.Єресько // Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6. — С. 13-15.
- 10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ:** лекції, практичні заняття, самостійна робота.
- 11. МОВА НАВЧАННЯ:** українська.

Педагогіка

1. КОД: ОК 8
2. РІК НАВЧАННЯ: 1
3. СЕМЕСТР: 1
4. ЛЕКТОР: доктор педагогічних наук, проф. Кічук Н.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності:

розуміння сутності громадянського суспільства; усвідомлення власної національної ідентичності як підґрунтя відкритого ставлення та поваги до розмаїття культурного вираження інших; розвиненість культури професійного спілкування; здатність досягати педагогічних результатів засобами продуктивної комунікативної взаємодії; усвідомлення ціннісної значущості фізичного, психічного і морального здоров'я дитини; здатність вислуховувати, обстоювати власну позицію, використовуючи різні прийоми розміркувань та аргументації, орієнтуватися в інформаційному просторі, генерувати нові ідеї й ініціативи у професійній діяльності;

Фахові (професійні) компетентності:

обізнаність із новітніми науково обґрунтованими відомостями з педагогіки, психології, методик, інноватики для створення освітньо-розвивального середовища; засвоєння психолого-педагогічних та методичних основ організації й управління освітнім процесом у середньому загальноосвітньому закладі; здатність до осмислення педагогічної дійсності, прийняття ефективних рішень у відповідності з педагогічними закономірностями, принципами виховання і навчання; оволодіння елементами інноваційних технологій та здатність впроваджувати їх у навчально-виховний процес; здатність до продуктивної професійної діяльності на основі розвиненої педагогічної рефлексії відповідно до провідних ціннісно-світоглядних орієнтацій, вимог педагогічної етики та викликів сучасної школи.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: поняттєво-категорійний апарат курсу; сутність та складові процесу навчання; освітню систему в Україні; тенденції розвитку педагогіки як науки; загальні закономірності виховання,

навчання та розвитку школяра; мету, зміст, принципи, методи і форми організації навчання та виховання в школі; сутність та особливості процесу навчання; зміст загальної середньої освіти та шляхи її модернізації; наукові підходи до класифікації педагогічних технологій; вимоги до вчителя сучасної школи;

вміти: педагогічно осмислювати та реалізовувати процес розвитку, виховання, навчання школяра та забезпечувати творчий підхід до педагогічної діяльності; грамотно оперувати поняттєво-категорійним апаратом курсу; аналізувати педагогічні ситуації з позицій сучасної педагогіки; діагностувати рівень власних знань, умінь і навичок з дисципліни; удосконалювати педагогічні здібності та вміння педагогічної техніки; виявляти власну педагогічну творчість у розв'язанні проблемних педагогічних ситуацій, які можуть виникнути в освітньому процесі; розробляти конспекти уроків та виховних заходів відносно зазначеної педагогічної технології; організовувати творчу інтелектуальну діяльність учня або колективу з метою формування ключових компетентностей; добирати відповідно до мети діяльності методи і форми навчання, виховання та соціалізації особистості.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Психологія

8. ЗМІСТ КУРСУ: Предмет і завдання педагогіки. Мета і завдання виховання. Система освіти в Україні. Розвиток, виховання й формування особистості. Вікова періодизація розвитку особистості. Предмет і завдання дидактики. Процес навчання в сучасній школі. Закономірності і принципи навчання. Зміст освіти. Методи навчання та форми організації навчального процесу. Контроль та оцінювання навчальних досягнень учнів. Сутність, структура та методи виховання. Сутність та структура процесу виховання. Загальні методи виховання. Методи формування свідомості особистості. Методи організації діяльності й поведінки. Методи стимулювання діяльності й поведінки. Методи самовиховання й перевиховання особистості. Зміст та організація процесу виховання. Шляхи згуртування дитячого колективу. Робота вчителя з батьками школярів. Позакласна та позашкільна виховна робота. Технології ефективного навчання. Педагоги-новатори та авторські школи. Наукові основи управління закладами освіти, організація методичної роботи в школі.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Власова О.І. Педагогічна психологія- К.: Либідь, 2005
2. Головінський І. Педагогічна психологія- К.:, 2003
3. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики- К.:, 2002
4. Палеха Ю.І. Основы психологии та педагогіки- К.:, 2002
5. Степанов О.М. Основы психологии і педагогіки - К.:, 2006
6. Мойсеюк Н.С. Педагогіка. – К., 2001.
7. Фіцула М.М. Педагогіка. – К., 2000.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Психологія

1. КОД: ОК 9

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: доктор психологічних наук, проф. Букун М.І.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: формування цілісного уявлення про психіку, її рівні, психічні явища; засвоєння сутності психічних явищ, основних закономірностей психічних пізнавальних, емоційно-вольових процесів і станів та психологічних особливостей особистості і їх зв'язку з

поведінкою та діяльністю людини; формування у студентів аналітико-синтетичного та аналітико-критичного типу мислення

Фахові компетентності: здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки; здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сутність психічних явищ, як форм відображення дійсності; теорії та парадигми психічної детермінації поведінки та діяльності людини, функції несвідомого, підсвідомого, свідомості та мати цілісне уявлення про рівні психіки, структурні компоненти рівнів психіки, методи загальної психології, методологічні принципи та етапи наукового дослідження, психологічну структуру діяльності, види діяльності та форми її освоєння, психологічну структуру комунікативної діяльності, її значення у формуванні міжособистісних стосунків, структуру соціальних груп, їх види та методи вивчення, сутність психічних когнітивних процесів (відчуттів, сприймання, пам'яті, мислення і мови, уявлення, уваги), їх види та закономірності проявлення, сутність психічних емоційних процесів (емоційного тону, настрою, ситуативних емоцій, вищих почуттів, афекту) та їх оціночну і мотиваційну функції, сутність вольових процесів та їх роль у регуляції поведінки, психічні особливості людини (темперамент, характер, здібності).

вміти: охарактеризувати психічні явища як форми психічного відображення дійсності і регуляції поведінки та діяльності людини, аналізувати сучасні напрямки психологічної науки, застосувати отримані знання при аналізі та оцінці своєї поведінки і особистості та поведінки і особистості інших людей. класифікувати, характеризувати та застосувати методи психології, визначати роль психологічних знань у різних видах професійної діяльності, у пізнанні себе та інших людей, аналізувати комунікативні дії, застосувати методи вивчення міжособистісних стосунків у групі, застосувати методи вивчення когнітивних процесів, застосувати методи вивчення емоційних процесів, застосувати методи вивчення вольових процесів, дати характеристику прояву особливостей темпераменту, характеру та здібностей у поведінці та різних видах діяльності людини.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Педагогіка

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальна психологія як наука.

Рівні та структура психіки. Методи загальної психології. Діяльність. Спілкування. Особистість. Визначення особистості в загальній психології. Розвиток і формування особистості. Соціальні та біологічні передумови розвитку особистості. Структура особистості. Соціальні групи. Міжособистісні взаємини і статус людини. Лідер і керівник групи.

Відчуття. Сприймання. Уявлення і пам'ять. Мислення і мовлення. Уява. Увага. Емоції і почуття. Воля. Темперамент. Психологічні характеристики темпераменту. Темперамент і індивідуальний стиль діяльності.

Характер. Поняття про характер. Біологічна та соціальна природа характеру. Структура характеру і його властивості. Механізми формування характеру.

Здібності. Поняття про здібності. Задатки і здібності. Здібності і діяльність. Види здібностей та їх класифікація. Рівні розвитку здібностей.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Власова О.І. Педагогічна психологія. – К.: Либідь, 2005.
2. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики. – К., 2002.
3. Палеха Ю.І. Основы психологии та педагогики. – К., 2002.
4. Степанов О.М. Основы психологии і педагогики. – К., 2006.
5. Дубравська Д.М. Основы психологии. – Львів, 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Вступ до германської філології з основами наукових досліджень

1. КОД: ОК 10

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 1

4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Четверікова О.Р.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні: думати науковими термінами, формулювати задачі, збирати дані, аналізувати їх та пропонувати рішення; працювати самостійно, приймати ініціативу та керувати часом; здатність виконувати комплексні завдання протягом певного періоду часу та подавати результат вчасно; здатність знаходити та використовувати інформацію з різних джерел згідно з поставленою метою.

Фахові: володіти базовими загальними знаннями з дисципліни; здатність обговорювати поточний стан філологічних досліджень з дисципліни; здатність встановлювати зв'язок між проблемами сьогодення та минулого; здатність порівнювати мовні явища давніх та сучасних мов з метою вдосконалення навичок аналізу; здатність розуміти відповідну термінологію та релевантно використовувати її в процесі наукових досліджень.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: сутність процесу наукового дослідження; основні напрямки, закономірності та методи наукових досліджень; основні методи теоретичного вивчення давніх і сучасних германських мов; основні віхи історії германських племен і народностей, основні характеристики сучасних германських мов; будову та основні закономірності фонетичної, граматичної та лексичної підсистем давньогерманських мов.

Вміти: орієнтуватися в дописемній та писемній історії давньогерманських племен і народів; аналізувати та порівнювати фонетичну, морфологічну та лексичну структуру давньогерманських і сучасних германських мов; працювати з давніми (зокрема готськими) текстами, а саме читати і перекладати їх за допомогою словника; працювати з обов'язковою і додатковою літературою з метою набуття і поліпшення навичок самостійної роботи за фахом; формулювати наукові проблеми, здійснювати аналітичний огляд джерел наукової інформації та використовувати необхідні методи наукового дослідження з метою вирішення дослідницьких завдань.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: основна іноземна мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Сучасні германські мови та їх поширення на земній кулі.

Порівняльно-історичний метод (переваги та недоліки методу). Індоевропейська сім'я мов. Германська група мов: східно-північно-західно-германські мови (давні, сучасні).

Історія стародавніх германців.

Перші згадки про стародавніх германців. Германські племена та їх класифікації. Письмо у стародавніх германців (рунічне письмо, готський та латинський алфавіти).

Фонетичні особливості германських мов (консонантизм).

Наголос. Система індоевропейських та германських приголосних. Перший пересув приголосних (Закон Грімма). Закон "satem-centum". Закон Вернера. Явище ротацизму. Винятки з закону Грімма та інші особливості приголосних. Другий пересув приголосних. Третій пересув приголосних.

Фонетичні особливості германських мов (вокалізм).

Система індоєвропейських та германських голосних. Германський “пересув” голосних. Аблаут (якісний, кількісний). Германське "переломлення" голосних. Умлаут.

Морфологічні особливості германських мов.

Морфологічна будова слова в індоєвропейських та германських мовах. Граматичні категорії дієслова. Сильні, слабкі, претерито-презентні та нестандартні дієслова. Граматичні категорії іменника. Сильний, слабкий та ізольовані типи відмінювання іменників. Прикметник та прислівник. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметника та прислівника. Види займенників. Відмінювання займенників. Види числівників. Відмінювання числівників. Прості та складені числівники.

Лексичні особливості германських мов.

Особливості словникового складу германських мов (загальноіндоєвропейські, загальногерманські, ізольовані та запозичені слова). Мовна картина світу у давніх германців. Семантичні зміни в германській лексиці.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. *Жлуктенко Ю.О., Яворська Т.А.* Вступ до германського мовознавства. – К.: Вища школа, 1986. – 230 с.

2. *Левицький В.В., Кійко С.В.* Практикум до курсу “Вступ до германського мовознавства”. – Вінниця: Нова книга, 2003. – 192 с.

3. *Левицький В.В.* Основи германістики – Вінниця: Нова книга, 2008. – 528 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

Викладача (демонстрація (показ), пояснення (організація самостійного пошуку), організація тренування, організація практики перекладу та читання давніх текстів).

Студента (ознайомлення, осмислення (реалізація самостійного пошуку), тренування, практика).

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Вступ до мовознавства

1. КОД: ОК 11

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 1

4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Кольцун Н.М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) лінгвістики з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сучасні філологічних й дидактичні засади навчання української та англійської мов; поняттєво-термінологічний апарат сучасної лінгвістики; знакову, когнітивну, комунікативну сутність та природу мови, її суспільний характер; будову системи та структури мови, її одиниці, категорії та рівні; класифікації мов світу; теоретичні та науково-методичні джерела (зокрема цифрові), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі.

вміти: навички творчо-критичного мислення, творчого використання різних теорій й досвіду (вітчизняного, закордонного) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань; працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; ефективно спілкуватися в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, захищати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування; володіти основами професійної культури, здатністю створювати й редагувати тексти професійного змісту державною, англійською мовами; аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури.

7. **ПЕРЕКВІЗИТ:** Шкільний курс української, російської та іноземних мов.

8. ЗМІСТ МОДУЛЯ:

Загальні питання мовознавства. Предмет мовознавства. Зміст і основні завдання курсу.

Природа і сутність мови. Мова як знакова система. Основні ознаки та класифікація знаків. Мова та інші засоби спілкування. Мова і мовлення. Синхронія і діахронія.

Мова як суспільне явище. Мова і суспільство. Мова і культура. Мова і народ. Функції мови. Мова і мислення. Поліморфність мислення.

Походження і розвиток мови. Проблема походження мови. Зовнішні та внутрішні причини розвитку мови. Розвиток і функціонування мов у різні історичні епохи. Мовні контакти. Інтерлінгвістика. Питання про перспективи розвитку мов. Штучні міжнародні мови.

Мовна система. Рівні, одиниці та категорії мови. Система та структура мови. Мовна система. Поняття про систему. Структурні та функціональні типи мовних одиниць. Основні та проміжні рівні мовної системи, їх одиниці та категорії. Типи відношень між мовними одиницями та рівнями.

Фонетика. Фонологія. Фонетико-фонологічний ярус мовної системи. Сегментні та суперсегментні одиниці. Класифікація звуків. Склад, наголос, такт, інтонація. Взаємодія звуків в мовленнєвому потоці. Основні фонетичні процеси. Фонема, її функції. Варіанти і варіації фонем. Система фонем.

Письмо. Звукова мова і письмо. Походження письма. Основні етапи розвитку письма.

Графіка. Орфографія. Графіка і орфографія. Поняття про орфограму. Принципи орфографії.

Лексикологія та фразеологія. Поняття про слово. Питання про системність лексико-семантичного ярусу мови. Полісемія. Синоніми, антоніми, омоніми. Історичні зміни словникового складу. Архаїзми, історизми, неологізми. Запозичення. Фразеологія. Типи фразеологізмів.

Граматика. Основні питання. Морфеміка. Основні одиниці граматичної будови мови. Граматичне значення. Граматичні категорії. Морфема як одиниця системи мови і структури слова. Типи морфем. Словотвір. Засоби словотворення.

Граматика. Морфологія. Синтаксис. Поняття про граматичну форму слова. Способи вираження граматичних значень. Поняття про частини мови. Класифікація частин мови. Історія вчень про частини мови. Основні питання синтаксису.

Мовна типологія. Основні класифікації мов світу. Порівняльно-історичне мовознавство. Генеалогічна класифікація. Індоевропейська сім'я мов. Слов'янські мови: їх спорідненість, підгрупи, місце в сучасному світі. Проблема моногенезу мов. Типологічна класифікація мов світу. Соціофункціональна та суспільна класифікація мов.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства. –Київ, 2004.

2. Карпенко Ю.О. Вступ до мовознавства. – Київ - Одеса, 1991.

3. Вендина Т.И. Введение в языкознание. – М., 2003.
4. Камчатнов А.М., Николина Н.А. Введение в языкознание. – М., 2000.
5. Лингвистический энциклопедический словарь /Под ред. В.Н. Ярцевой. –М., 1990.
6. Реформатский А.А. Введение в языкознание. – М., 2001.

10.ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська мова.

Практичний курс англійської мови

1. КОД: ОК 12

2. РІК НАВЧАННЯ: 1, 2,3

3. СЕМЕСТР: 1,2,3,4,5

4. ЛЕКТОР:

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні: здатність використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; мати сучасні уявлення про методику проведення експериментів у галузі лінгвістики, мовознавства; професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

Фахові: здатність сприймати автентичну англійську інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти англійською мовою (АМ); використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для засвоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики;

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів; правила читання буквосполучень та слів; правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів речень; правила правопису окремих лексичних одиниць, правила побудови речень, правила вживання часових форм дієслів, основні граматичні конструкції, звороти мови; лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули.

вміти: сприймати монологічне та діалогічне мовлення викладача, здобувачів вищої освіти або носіїв мови; переказувати прочитаний (або прослуханий) текст, ставити запитання до тексту; робити монологічні повідомлення згідно з тематикою курсу; вести бесіду-діалог відповідно до програмної тематики; граматично правильно висловлювати думки з певної теми у письмовій формі; перекладати тексти з англійської мови на українську та з української на англійську.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Українська мова, Вступ до германської філології, Вступ до мовознавства

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Навчальна дисципліна «Практичний курс англійської мови» пропонує здобувачам вищої освіти поступово опанувати граматичний матеріал, вивчити основні правила читання, засвоїти сучасну англійську лексику і широко вживані мовленнєві та ідіоматичні конструкції АМ. Вивчення лексико-граматичного й фонетичного матеріалу відбувається на основі таких тематичних блоків – «Англійський світ», «Україна», «Життя молоді» та «Професійна діяльність вчителя АМ». Робота з вищезазначеними джерелами дає можливість здобувачам вищої освіти оволодіти політичною, економічною й красномовною лексикою АМ, а також ознайомитися з державно, парламентською й економічною системами Великобританії та США, їх історичними і географічними особливостями. Така робота є необхідною для формування й розвитку в майбутніх фахівців навичок та умінь роботи з англійськими газетами і журналами і вдосконалення практики двостороннього писемного та усного перекладу.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Камянова Т. English. Практический курс английского языка. М., Издательство «Дом Славянской Книги», 2005 г. – 384 с.
 2. Паращук В.Ю. Грицюк Л.Ф., Саум Стівен Б. Практичний курс англійської мови: Підручник. – К.: Т-во «Знання», КОО, 1999. – 526 с.
 3. A Way to Success: English for University Students. Year 1 (Student's Book): 2-ге вид., випр. та доп. / Н.В. Тучина, І.В. Жарковська, Н.О. Зайцева та ін.; худож.- оформлювач Г.В. Кісель. – Харків: Фоліо, 2015
 4. A Way to Success: English for University Students. Year 2 (Student's Book): 2-ге вид., випр. та доп. / Н.В. Тучина, І.В. Жарковська, Н.О. Зайцева та ін.; худож.- оформлювач Г.В. Кісель. – Харків: Фоліо, 2015
 5. Тучина Н.В. A Way to Success: English Grammar for University Students. Year 1. — Харків: Фоліо, 2010. — 208 с.
 6. Тучина Н.В. A Way to Success: Practical English Phonetics For University Students. Year 1. — Харків: Фоліо, 2015. — 210 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:
практичні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: англійська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Теоретичний курс англійської мови (історія мови, теоретична фонетика, теоретична граматики, лексикологія, стилістика)

1. КОД: ОК 13

2. РІК НАВЧАННЯ: 3,4

3. СЕМЕСТР: 5, 6,7

4. ЛЕКТОР: кандидати філологічних наук, доценти Вдовенко Т.О., Олейнікова Г.О., Сорока Т.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні: здатність формулювати завдання, збирати дані, аналізувати їх та пропонувати рішення; працювати самостійно, проявляти ініціативу та керувати часом; здатність виконувати завдання в групі під керівництвом лідера, тобто здатність до групової роботи, здатність до ефективного представлення інформації, використовувати новітні інформаційно-комунікаційні технології; набувати гнучкого мислення, проявляти відкритість до комунікації та застосування набутих знань та компетентностей в широкому діапазоні працевлаштування та в повсякденному житті.

Фахові: здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії англійської мови; володіти базовими мовними знаннями з лексики, граматики та фонетики англійської мови (мовна компетенція); використовувати в мовленнєвій діяльності отримані мовні навички для розвитку послідовної комунікації в усній та письмовій формах англійською мовою (мовленнєва компетенція); здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з англійської та української мов), володіти англійською мовою на рівні С1 та використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу мовного явища.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів; правила читання буквосполучень та слів; правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів

речень; основні поняття і терміни фонетичної теорії, а також основні методи фонетичного дослідження; правила правопису окремих лексичних одиниць, правила побудови речень, правила вживання часових форм, основні граматичні конструкції, звороти мови; лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули, сучасні уявлення про національні та культурні особливості країн, мова яких вивчається; особливості граматичної будови сучасної англійської мови; особливості природи граматичних явищ та граматичних процесів сучасної англійської мови; основні поняття і терміни стилістики англійської мови, а також основні методи стилістичного дослідження художнього тексту; основні поняття та термінологію лексикології англійської мови, основні лінгвістичні теорії та праці видатних германістів, системно-структурні особливості сучасної англійської мови.

вміти: приєднувати нові знання до вже існуючих та застосовувати нові отримані знання під час самостійної та індивідуальної роботи з науковою та навчальною літературою; володіти інформаційно-комунікативними технологіями, методами класифікації, опису, спостереження; здатність застосовувати загально мовленнєві вміння й навички; сучасні уявлення про теоретико-методологічні принципи у галузі гуманітарних, світоглядних, власне професійних наук, оптимальний обсяг цінностей, уявлень, універсальні способи пізнання і практичної діяльності; здатність застосовувати фундаментальні знання в галузі філології, самостійно розв'язувати завдання і проблеми, а також оцінювати результати своєї діяльності; надавати правильну теоретичну інтерпретацію мовним явищам, працювати з науковою лінгвістичною літературою; використовувати теоретичні знання у практичному викладанні англійської мови; використовувати сучасні методи лінгвістичного аналізу для аналізу мовних явищ; аналізувати та інтерпретувати лексичні особливості сучасної англійської мови у всій повноті обсягу еволюції мовного процесу та їх розвитку в різні періоди історії англійської мови.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Англійська мова: практичний та теоретичний курс, Комунікативних курс англійської мови, Вступ до мовознавства, Вступ до літературознавства, Вступ до германської філології з основами наукових досліджень

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Теоретична фонетика

Зміст і основні питання курсу. Розділи фонетики. Компоненти фонетичної структури. Методи фонетичного дослідження. Зв'язок фонетики з іншими лінгвістичними науками. Теоретичне і практичне значення фонетики. Теорія фонем. Історія розвитку теорії фонем. Фонема як діалектична єдність трьох аспектів матеріального, функціонального та абстрагованого. Основні напрями щодо теорії фонем (вітчизняні та зарубіжні мовознавці). Основні принципи утворення та класифікація голосних фонем. Проблема дифтонгів. Співставлення англійських голосних та приголосних фонем з українськими та російськими. Редукція, її види(якісна, кількісна та нульова). Асиміляція, її види. Акомодация. Елізія. Інтрюзія. Чергування голосних. Фонетична природа наголосу. Різні ступені наголосу; його види. Проблема дефініції інтонації. Визначення інтонації вітчизняними та зарубіжними мовознавцями. Компоненти інтонації (висота, фразовий наголос, темп, тембр, ритм). Функції інтонації. Інтонаційна група, її складові. Ядерні тони. Засоби графічного зображення інтонації.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Карневская Е.Б. Практична фонетика англійської мови. – Минск: Симон, 2008. – 356 с.
2. Колыхалова О.А. Учитесь говорить по-английски. – М., 2000. – 232с.
3. Козуб Л. Практична фонетика англійської мови [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. /Л. Козуб. – Т. : Підручники і посібники, 2007. – 144 с.
4. Соколова М.А. Практическая фонетика английского языка. – М., 1996.

5. Better English pronunciation. – Cambridge: Cambridge University Press, 1998. – 150 p.
6. English Vocabulary in Use / M. Mc Carthy, F. O'Dell. – Cambridge U-ty Press, 2003. – 296 p.
7. Hancock M. English Pronunciation in Use. – Cambridge University press, 2003.
8. Macmillan Essential dictionary For learners of English – World English Corpus – 861 p.
9. New Headway Pronunciation Course: Intermediate. – Oxford: Oxford University Press, 2007. – 66 p.
10. O'Connor. Better English Pronunciation. – Cambridge: Cambridge University Press, 1999.
11. Redman S. English vocabulary in Use. – Cambridge University Press, 1997. – 135 p.
12. Test Your Pronunciation. – London: Longman Press, 2002. – 97 p.

Історія мови

Загальні питання історії англійської мови. Головні етапи розвитку англійської мови від 5 століття – періоду відокремлення англо-саксонських діалектів від континентального германського ареалу до кінця 17 століття. Головні проблеми фонетики в історії англійської мови. Частини мови. Головні проблеми фонетики в історії англійської мови від 12 століття до кінця 17 століття. Утвердження англійської мови як національної мови англійської держави та її експансії на інші континенти. Головні проблеми граматики в середньоанглійський період. Головні проблеми фонетики та граматики в сучасній англійській мові.

11.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Аракин В.Д. История английского языка. – М.: Просвещение, 1985. – 423 с.
2. Иванова И.П. История английского языка. – С.П., 2000. – 319 с.
3. Rastorguyeva T.A. A History of English. – М.:Высш. шк., 1983. – 314 p.
4. Verba L. Історія англійської мови. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. – 304 с.
5. Vince M. Language Practice. Intermediate. – Macmillan, 2003. – 296 p.
6. Swan M. Practical English Usage. – OUP, 1998.
7. Пыиш В. History of the English language.- Л.: Просвещение, 1973. – 230 p.

Теоретична граматика англійської мови

Морфологія сучасної англійської мови

Теоретична граматика – складова частина лінгвістики. Предмет та завдання теоретичної граматики. Зовнішній і внутрішній аспекти мови. Мова та мовлення. Форма та зміст лінгвістичних одиниць. Морфологія та синтаксис. Мова як система і структура. Лінгвістичні одиниці. Парадигматичні і синтагматичні відносини. Методи лінгвістичних досліджень. Загальні методи у лінгвістиці. Метод ІС, Т. Морфологія. Слово та морфема - базові одиниці морфологічного рівня. Класифікація морфем. Типи граматичних морфем. Граматична форма і граматична категорія слова. Граматичні класи слів (частини мови). Частини мови в англійській мові. Синтаксично дистрибутивна класифікація слів. Іменник. Граматичні ознаки іменника. Граматичні коментарі іменника (число, відмінок, проблема категорії роду та проблема артикля). Дієслово. Граматичні ознаки дієслова. Категорії дієслова (час, спосіб, вид, стан, узгодження часів). Класифікації дієслів (формальна, функціональна, семантична, синтагматична).

Синтаксис сучасної англійської мови. Словосполучення, проблема визначення словосполучень. Іменникові і дієслівні словосполучення, формальні і семантичні варіанти. Речення - одиниця синтаксичного рівня. Проблема визначення рівня. Речення - предикативна одиниця. Структура речення. Семантична структура речення. Частини речення. Семантичні ролі. Пресупозиція, імплікація. Прагматичні типи речень. Речення - базова одиниця комунікації. Висловлювання - актуалізоване речення. Лінгвістика тексту. Текстові категорії. Текстові дейксесні маркери.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Алексеева І. О Курс теоретичної граматики сучасної англійської мови. – Нова Книга, 2007.
2. Блох М.Я. Теоретические основы грамматики. – М., 2004.

3. Викулова Е. Теоретическая грамматика современного английского языка. Учебное пособие. – Фланта, 2016.
4. Вейхман Г.А. Новое в английской грамматике. – М., 1990.
5. Верба Г. В Довідник з граматики англійської мови (з вправами). – Нова Книга, 2013.
6. Камянова Т. English Grammar. Грамматика английского языка. Теория и практика. Часть 1. Теоретическая грамматика. – Изд-во Эксмо, 2017.
7. Киселёва С.В. Теоретическая грамматика английского языка: Syntax. – 2002.
8. Л. Черноватый, В. Карабан. Практична граматика англійської мови з вправами. Базовий курс. – Нова Книга, 2007.
9. Харитонов І. К. Теоретична граматика сучасної англійської мови. – Нова Книга, 2009.
10. Murphy R. English Grammar in Use. – СУР, 2001. – 350р.

Лексикологія англійської мови

Лексикологія як мовознавча наука, яка вивчає словниковий склад мови та закономірності його розвитку. Зв'язок лексикології з іншими лінгвістичними дисциплінами. Шляхи збагачення словникового складу мови: семантична деривація, словотвір, запозичення утворення фразеологізмів. Слово та його характерні особливості. Вивчення слова. Різні види лексико-семантичних парадигм: полісемія, омонімія, синонімія антонімія. Семантика. Значення слова, основні типи значення слів. Семантична деривація. Словотвір та його засоби: деривація, суфіксація, префіксація, конверсія, звуконаслідування. Запозичення. Класифікація запозичених слів. Мовна семантика. Словосполучення та контекст. Сталі словосполучення. Фразеологія англійської мови. Основи англійської лексикографії.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Антрушина Г.Б., Афанасьєва О.В., Морозова Н.Н. Лексикология английского языка: Учебник для студ. пед. ин-тов по спец. № 2103 «Иностр. яз.». – М.: Высшая школа, 1985.
2. Гороть Є.І. Лексикологія сучасної англійської мови: Збірник вправ. – К.: Либідь, 1996.
3. Кунин А.В. Курс фразеологии современного английского языка. – М., 1996.
4. Мостовий М.І. Лексикологія англійської мови. – Х., 1993.
5. Arnold I.V. The English Word. – М., 1986.

Стилістика англійської мови

Загальні питання стилістики англійської мови. Виразні засоби мови та стилістичні прийоми. Стилістична диференціація англійської мови. Фонетичні, лексичні та стилістично-синтаксичні прийоми. Основні стилістичні поняття: стиль, норма, текст, контекст, стилістична норма, усне, писемне мовлення, виразні засоби, образи та стилістичні прийоми. Загальні поняття про фонетичні, морфологічні, лексичні та синтаксичні засоби мови. Синтаксичні засоби та стилістичні прийоми. Синтаксичні засоби та стилістичні прийоми англійської мови. Різновиди функціональних стилів англійської мови.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Дубенко О.Ю. Порівняльна стилістика англійської та української мов. – Вінниця, НОВА КНИГА, 2005. – 224с.
2. Єфімов Л.П. Стилістика англійської мови і дискурсивний аналіз. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. – 240с.
3. Мороховский А.Н. и др. Стилистика английского языка. – Киев: Вища школа, 1991.
4. Разинкина Н.М. Функциональная стилістика английского языка. – М: Высшая школа, 1989.
5. Galperin I.R. Stylistics. – Moscow: Higher School, 1977. – 332р.
6. Kukhareno V.A. A Book of Practice in Stylistics. – Moscow: Higher School, 2003. – 159р.
7. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля. – К., 2006. -716с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекційні заняття, практичні заняття, самостійна робота

11. МОВА НАВЧАННЯ: англійська

Методика навчання іноземних мов та культур

1. КОД: ОК 14

2. РІК НАВЧАННЯ: 2, 3

3. СЕМЕСТР: 4, 5

4. ЛЕКТОР: кандидат педагогічних наук, доц. Рябушко С.О.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; здатність використовувати знання з англійської мови в освітній діяльності; здатність до адаптації та дії в новій ситуації

Фахові компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з англійської мови та світової літератури; здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання англійської мови на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять; здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми та ін.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: системи мов та основні лінгвістичні і методичні категорії, а також культуру країни, мову якої він/вона викладає, її історію і сучасні проблеми розвитку, в тому числі проблеми зарубіжних однолітків учнів, з якими він/вона працює; основні положення загальноосвітньої концепції на певному етапі розвитку суспільства, державної загальноосвітньої політики, в тому числі і з ІМ; психологію особистості учня на різних етапах його розвитку, закономірності оволодіння ІМ і культурою у навчальних умовах; основні вимоги, які висувуються суспільством і наукою до вчителя, його методичної майстерності та особистісних якостей; основні закономірності навчання ІМ і культур, а також зміст і специфіку усіх складників процесу навчання: цілі, зміст, методи, засоби навчання з точки зору їхнього історичного розвитку і сучасного стану.

вміти: навчати учнів; організовувати позаурочну діяльність учнів; вести методичну роботу; працювати з батьками; реалізовувати навчально-наукову діяльність.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Іноземна мова (англійська), Педагогіка, Психологія, Вступ до мовознавства.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Зміст курсу відповідає основним розділам «Програми з методики навчання ІМ і культур у закладах середньої освіти», орієнтований на підготовку вчителя іноземної мови, а також спрямований на формування у майбутніх учителів загальних уявлень про теорію навчання іноземних мов і культур як наукову галузь, про методичні засади формування в учнів іншомовної комунікативної компетентності, про закономірності організації та забезпечення

процесу навчання іноземних мов і культур, про історію розвитку методики навчання іноземних мов як науки.

Матеріал курсу представлено таким чином:

1. Методика навчання іноземних мов і культур як наука (як навчальна дисципліна, як освітня технологія); методи дослідження в методиці навчання ІМ і культур; зв'язок методики з іншими науками (Педагогіка, Психологія, Психолінгвістика, Лінгвістика, Література, Соціологія, Країнознавство (Лінгвокраїнознавство), Інформатика, Кібернетика);
2. Система навчання ІМ і культур; підходи до навчання ІМ і культур (комунікативно-діяльнісний, компетентнісний, культурологічний та ін.); цілі, зміст, засоби, принципи, методи і технології навчання ІМ і культур;
3. Контроль у навчанні ІМ і культур; цілі, функції, види, засоби, форми контролю; вимоги до контролю; об'єкти, критерії і параметри контролю та оцінювання;
4. Методика формування мовленнєвих компетентностей (фонетичної, лексичної, граматичної);
5. Методика формування мовленнєвих компетентностей (в аудіюванні, говорінні, читанні, письмі);
6. Методика формування іншомовної лінгвосоціокультурної компетентності (цілі, етапи, засоби та ін.); контроль рівня сформованості лінгвосоціокультурної компетентності;
7. Організація і забезпечення процесу формування іншомовної комунікативної компетентності в учнів загальноосвітніх навчальних закладів (планування, самостійна та позакласна робота з ІМ);
8. Особливості поглибленого навчання ІМ і культур у загальноосвітніх навчальних закладах;
9. Методи і технології навчання ІМ і культур в історичному аспекті.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н.Ф. Сам себе методист или советы изучающему иностранные языки. – К.: Фирма «ИНКОС», 2001. – 267 с.
2. Вишневський О.І. Методика навчання іноземних мов: навчальний посібник. – К.: Знання, 2011. – 206 с.
3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Борско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін. / за загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
4. Настольная книга преподавателя иностранного языка: Справочн. пособие / Е.А. Маслыко, П.К. Бабинская, А.Ф. Будько и др. – Минск: Вышэйш. Школа, 2001. – 522 с.
5. Щукин А.Н. Лингводидактический энциклопедический словарь более 2000 единиц. – М.: Астрель: АСТ: Хранитель, 2007. – 746 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські та лабораторні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська, англійська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Історія світової літератури

1. КОД: ОК 15
2. РІК НАВЧАННЯ: 1,2,3,4
3. СЕМЕСТР: 2,3,4,5,6,7
4. ЛЕКТОР: доктор філологічних наук, проф. Шевчук Т.С.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися

державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання української і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання світової літератури; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу, спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання світової літератури; елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методами їхньої реалізації; мовні норми, соціокультурної ситуації розвитку художньої літератури й сучасності; специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течії, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, художніх творів класики й сучасності.

Вміти: творчо-критично мислити, творчо використовувати різні теорії й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань; працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; порівнювати мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності; використовувати гуманістичний потенціал рідної й світової літератур для формування духовного світу молодшого покоління громадян України.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Історія світової літератури кожного з попередніх періодів, Латинська мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

7 історико-літературних періодів, кожний з яких має чіткі хронологічні межі і закріплюється за певним семестром:

- 1) Література античності, європейського Середньовіччя і Відродження;
- 2) Література XVII-XVIII ст. (бароко, класицизм, Просвітництво);
- 3) Література романтизму;
- 4) Література реалізму;
- 5) Література межі XIX-XX ст.;
- 6) Література початку XX ст.;
- 7) Література другої половини XX ст.

Культурно-історичні особливості кожної епохи; філософська парадигма світовідчуття; провідні напрями, стильові течії і жанри у літературному процесі епохи.

Епічна творчість давніх європейських народів, творчість найвидатніших письменників і поетів кожної доби, їх художній доробок.

Критичні та літературознавчі праці кожного історико-літературного періоду, зіставний аналіз літературно-художніх явищ.

Інтертекстуальні зв'язки національних літератур.

Міждисциплінарні зв'язки, зокрема відображення літературних процесів у культурі (філософії, релігії, мистецтві тощо).

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галич. О. Теорія літератури / О.Галич, В Назарець, Є. Васил*єв: за наук. ред. О. Галича. – К.: Либідь, 2001. – 488 с.
2. Безпечний І. Теорія літератури / І. Безпечний. К.: Просвіта, 2009. – 388 с.
3. Іванішин В.П. Нариси з теорії літератури / В.П. Іванішин – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 256 с.
4. Павличко С. Теорія літератури / Соломія Павличко. – К.: Основи, 2002 – 426 с.
5. Хализев В.Е. Теория литературы / В.Е.Хализев. – 2-е изд. – М.6 Высшая шк., 2000. – 398 с.
6. Ткаченко А.О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Пудручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-е вид., випр. і доповн. – К.: ВПЦ «київський університет», 2003 – 448 с.
7. Білоус П.В. Вступ до літературознавства: навч. посіб./ П.В. Білоус. – К.: ВЦ «Академія», 2011. – 336 с. – (Серія «Альма-матер»)
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Вступ до літературознавства

1. КОД: ОК 16

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Кискін О.М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання болгарської і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії зарубіжної літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання зарубіжної літератури; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання зарубіжної літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання зарубіжної літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання зарубіжної літератури; елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методи

їхньої реалізації; специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературні напрями, течії, жанри, стилі, здобутки національних літератур, художніх творів класики й сучасності; володіти навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками.

Вміти: творчо та критично мислити, творчо використовувати різні теорії й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань; працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; володіти різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, його значення для національної та світової культури; порівнювати мовні та літературні факти, явища.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Історія світової літератури.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ. Літературознавство як наука. Зміст та задачі курсу. Загальна характеристика основних літературознавчих дисциплін: теорія літератури, історія літератури, літературна критика.

Література як вид мистецтва. Художній образ. Типізація. Література – специфічна художня діяльність людини. Особливості виразності літератури. Образ – форма вираження змісту у літературі. Місце літератури серед інших видів мистецтва. Художній образ. Індивідуально-конкретне і загальне в образі. Типологія образів людей, природи, речей. Шляхи аналізу образів-персонажів у художніх творах. Форми художньої типізації.

Родовий і жанровий розподіл художньої літератури. Поняття літературного роду. Епос. Лірика. Драма. Їх мета, зміст і форми. Епос як художнє сприйняття об'єктивного світу. Лірика як художнє відтворення суб'єктивного світу людини. Драма та її специфіка. Основні жанри епосу: поема, епопея, роман, повість, епіграма, новела, почерк, баня. Жанри лірики: трагедія, комедія, водевіль, мелодрама. Ліро-епічні жанри: поема, балада. Внутрішньо-жанрові різновиди.

Поняття про художній твір як цілісну єдність. Літературно-художній твір – системно-цілісна єдність. Умовність поділення художнього твору на зміст і форму. Поняття форми і змісту. Єдність форми і змісту. Принципи і прийоми системно-цілісного аналізу художнього твору у єдності його змісту і форми.

Мова літературно-художніх творів. Роль мови в художній літературі. Багатозначність слова. Слова у їх прямих значеннях. Архаїзми, історизми, неологізми, діалектні слова, жаргонізми, вульгаризми, варваризми. Епітети і порівняння, їх різновиди і ідейно-естетичне значення. Метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, алегорія. Іронія, перифраз. Синтаксис поетичної мови у порівнянні з синтаксисом прози. Інтонація. Фігури поетичної мови: інверсія, анаколуп, еліпсис, риторичне запитання, градація, повтор, епіфора, анафора. Звукові повтори, їх види: асонанс, алітерація.

Основи віршування. Ритмічність у житті і мистецтві, віршах і прозі. Особливості ритмічної організації вірша. Основи системи віршування. Кількісне віршування. Метрична система віршування, її особливості. Гекзаметр. Пентаметр. Силабічна система віршування. Силаботонічне віршування. Дольник як перехід від силаботонічного віршування до тонічної системи. Тонічна система віршування. Поняття про особливості усного народного вірша (пісня, билина). Декламаційно-тонічне віршування. Білий вірш. Строфа. Способи утворення строф.

Закономірності літературного розвитку. Літературний процес як частина процесу загальноісторичного. Соціальна обумовленість і відносна самостійність літературного розвитку. Проблема національної самобутності історико-літературного процесу. Загальне і особливе у розвитку національних культур. Поняття світового літературного процесу. Внутрішньо літературні зв'язки. Новаторство. Епігонство.

Художній метод. Стиль. Художній метод – система творчих принципів: відбір, оцінка соціальних характерів і явищ. Основні художні методи і напрями: класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, модернізм. Поняття літературного напрямку як ідейно-естетичної системи. Естетична програма направлення. Поняття літературно-художнього стилю. Стиль - здійснення художнього методу, ідейно-художня своєрідність творчості письменника. Поняття національного стилю і “стилю епохи”. Вплив на стиль родової і жанрової специфіки. Поняття доміанти стиля. Співвідношення стилю і методу.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галіч О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. – К., 2001.
2. Ткаченко А. О. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства): підручник для гуманітаріїв. – К., 1997.
3. Введение в литературоведение / Под ред. Г. Поспелова и др. – М., 1983.
4. Хализев В.Е. Теория литературы.– М., 1999.
5. Чернец Л. В., Хализев В.Е. и др. Введение в литературоведение. – М., 2000.
6. Литературная энциклопедия терминов и понятий / Под ред. А.Николюкина – М., 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Література Англії та англомовних країн

1. КОД: ОК 17
2. РІК НАВЧАННЯ: 4
3. СЕМЕСТР: 8
4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, старший викладач Шикиринська О.Б.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання болгарської і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії зарубіжної літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання зарубіжної літератури; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання зарубіжної літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання зарубіжної літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: основні поняття дисципліни, особливості літературного процесу в Англії, основні етапи розвитку англійської літератури, проблематику, жанрову структуру та художню своєрідність творів англомовної літератури;

вміти: проводити порівняльний аналіз творів української та англійської літератури; самостійно проводити художній аналіз літературних творів, виявляти їх духовний та моральний потенціал, виховну спрямованість.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Історія світової літератури, Вступ до літературознавства

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Тема 1. Давня англійська література.

Періодизація англосаксонської літератури. Естетика Середньовіччя, її зв'язок з етикою і релігією. Принципи алегорички, емблематики і символіки в поезії середньовіччя. Карнавальна основа народної творчості. Англо-саксонська епічна поезія. Композиція, структура і естетична проблематика поеми «Беовульф». Система образів і поетика «Пісні про Нібелунгів». Історичні загадки поеми. Джерела кельських легенд про короля Артура. Час їх створення. «Історія бриттів» Гальфрида Монмутського. «Життя Мерліна» (вірші 735-1135). Поетика і художній світ анонімної поеми XIV ст. «Сер Гавейн і Зелений Лицар». Анонімні романи циклу: «Артур», «Артур і Мерлін», «Ланселот Озерний». Світова романістика за мотивами атуртівського циклу. «Айвенго» В. Скотта. «Янки при дворі короля Артура» Марка Твена. Огляд сучасної англійської літератури (фентезі) за мотивами «Артурівського циклу».

Структура феодального суспільства Англії, її відображення у мові та літературі. Балада як літературний жанр. Відмінність балади від історичної пісні. Елементи пасторалі, казки, містики. Картина світу у тексті англо-шотландських народних балад. Цикл балад про Робін Гуда. Робін Гуд як втілення національної справедливості. Лицарська і клерикальна література епохи розвинутого феодалізму. Поезія трубадурів, труверів, вагантів. Жанри середньовічної лірики. Англійські і шотландські балади. Лицарський роман. Джерела сюжетів. Клерикальна, міська і народна література. Провідні жанри міської літератури. Проблематика фаблію, ле. Тваринний алегоричний епос. «Роман про Лиса». Алегоричний дидактичний епос. «Роман про Розу». Походження й основні види середньовічної драматургії. Містерія, міраклъ, фарс.

Естетика Ренесансу. Загальна характеристика і хронологічні рамки доби Відродження. Англія в епоху Відродження. «Шекспірівське питання». Універсальний гуманізм і художня глибина творчості Шекспіра. Періодизація творчості Шекспіра і система жанрів. Драматургія Шекспіра як вище досягнення світової драматургічної думки епохи Відродження. Еволюція творчості Шекспіра і три етапи розвитку гуманістичної свідомості у світовій культурі. Основні твори Шекспіра, їх місце у світовій літературі. Джерела сюжетів трагедій Шекспіра. Сонети Шекспіра як художнє явище, загальна характеристика.

Дж. Чосер як засновник англійської національної літератури. Утопія як жанр європейської літератури доби Відродження. Роман Томаса Мора «Утопія». Творчість Крістофера Марло.

Тема 2. Англійська література Нового часу.

Англія наприкінці XVI-XVII ст. Соціально-економічний розвиток та громадянська війна. Філософсько-естетичні вчення. Англійський протестантизм. Англійська пуританська література як художнє явище (Дж. Донн, Дж. Бен'ян). Трагічна картина світу і місця людини в ній в бароко. Антиномативний характер бароко та література. "Порядок у формі безладу". Дисгармонія і асиметрія як основні принципи бароко. Мова і стиль літературно-драматичних творів. Художні відкриття бароко в літературі Поезія Дж. Донна та поеми Дж. Мільтона як складний національно-самобутній синтез класицистических і барокових рис. Джон Мільтон і його епоха. Релігійно-філософські погляди Дж. Мільтона. Публіцистика, трактати, памфлети. Поема «Втрачений рай»: замисел, історія створення та сюжетна основа твору. Жанрова своєрідність поеми, система художніх образів, основні теми. Біблійний текст в інтерпретації Дж.

Мільтона. Образи античних богів к поемі. Риси бароко та класицизму в поемі Дж. Мільтона «Втрачений рай».

Характеристика доби Просвітництва: хронологічні межі, програма просвітників, їх гуманістичні ідеали. Специфіка англійського Просвітництва.

Життя і творчість Д. Дефо. Вплив журналістської діяльності на формування творчих принципів письменника. Історія створення і джерела роману «Робінзон Крузо». Відображення принципів просвітительської філософії, реалістичність, жанрова своєрідність. Концепція природної людини.

Дж. Свіфт як визначний англійський романіст. Модель державного устрою в романі Дж. Свіфта «Мандри Гулівера». Риси фантастики і сатири в романі Дж. Свіфта «Мандри Гулівера». Загадки Дж. Свіфта.

Англійський романтизм: передумови виникнення, етапи розвитку, провідні естетичні принципи. «Озерна школа» як ранній етап історії англійського романтизму. Романтичні концепції лекістів. Передмова В. Вордсворта до «Ліричних балад». Трактат П. Б. Шеллі «Захист поезії». Принципи романтичного світосприйняття в «Піснях Невинності й досвіду» В. Блейка. Принципи відповідностей, контрасту, уяви, міфології. Класифікація, проблематика, романтична образність лірики В. Вордсворта («Ліричні балади»). Творчість С. Кольріджа («Сказання про строго мореплавця», «Кубла-Хан»). Англійський романтичний орієнталізм. Поетичні світи Р. Сауті. Лірична драма П. Б. Шеллі «Звільнений Прометей». Дж. Г. Байрон як представник англійського романтизму. Періодизація творчості. Лірика Байрона. «Паломництво Чайльд-Гарольда»: специфіка жанру, композиції, художнього конфлікту, ліричного героя та моделі світу. «Східні поеми» «Гяур», «Корсар», «Лара». Драматургія Байрона. Теорія драми Байрона: поняття про «драму ідей» та «умоглядний театр», проблеми сценічної постановки п'єс. Естетико-філософська проблематика драматичної поеми «Манфред». Релігійно-філософська проблематика містерії «Каїн». Поняття байронізму в літературі ХІХ ст. Мотив абсолютного протистояння героя і світу. Романтизм у творчості Ш. Бронте.

Ч. Діккенс як видатний письменник англійської і світової реалістичної літератури. Проблематика і художня форма першого роману Ч. Діккенса «Посмертні записки Піквікського клубу» як втілення основних ідей у творчості письменника. Галерея характерів в романі В. Теккерея «Ярмарок пихи». Жанрова своєрідність твору. Функція іронії та самоіронії автора.

Неоромантизм як художньо-естетичне явище літератури ХІХ ст. Художній неоромантичний простір: психологізм, християнська і містична символіка, романтична/екзотична атрибутика пейзажу, мотиви двійництва, авторська іронія. Детективна інтрига роману В. Коллінза «Місячний камінь». «Копі царя Соломона» Г. Р. Хаггарда як класика пригодницького роману ХІХ ст. Екзотичні світи у творчості Р.Р. Кіплінга («За межею»). Поетика детективних новелл Г.К. Честертона. Образ отця Брауна («Тайна отця Брауна»). «Загублений світ» А.К. Дойла як художній відгук на епоху наукових відкриттів ХІХ ст. Образ проф. Челленджера. Пригодницька основа романів Р. Стівенсона («Острів скарбів», «Чорна стріла» й ін.).

Тема 3. Англійська література ХХ ст.

Естетико-філософські основи англійського модернізму. Естетизм. Основні представники та принципи. Зв'язок з прерафаелітством. Особливості естетичної теорії О. Вайльда. Полеміка з критичним реалізмом у діалозі «Занепад мистецтв неправди». Місце творчості О. Вайльда в англійській літературі межі ХІХ-ХХ ст. «Портрет Д. Грея» О. Вайльда: історія створення і сюжетна колізія. Філософсько-естетичні й моральні проблеми твору. Художній прийом «потік свідомості» в англійській літературі та вплив на європейську літературу. Принципи нового художнього мислення у творчості Дж. Джойса, Вірджинії Вулф, Девіда Герберта Лоуренса. Роман Д. Джойса «Улісс». Новаторство Д. Джойса - проблема розповіді у романі: стиль «потіку свідомості»; автор, герой і читач в модерністському тексті; Д. Джойс як Стівен Дедал (епізод «Сцилла і Харибда»). Структура роману: поділ на епізоди, три основні частини роману,

введення міфологічного підтексту. Час і простір у романі Д. Джойса, їх значення як організуючих категорій тексту. Дублін і «Bloomsday». Три основних героя роману: міфологічні прототипи, код імені, символіка. Стівен Дедал (перший епізод), Леопольд Блум (четвертий епізод), Моллі Блум (вісімнадцятий епізод): психологічний і знаковий характер образу. Тема «Отця і Сина» в романі: проблема «зустрічі» як завершення «духовної одиссеї».

Драма-дискусія (драма-диспут, «інтелектуальна» драма) у творчості Б. Шоу. Естетика парадоксів у п'єсі Б. Шоу «Пігмаліон». Сюжетна інтрига та система образів роману. Концепція людини та її мови. «Standard English» та кокні. Навести приклади лінгвістичних парадоксів. Аналіз циклів «П'єси неприємні» (1892-1894) та «П'єси приємні» (1894-1895), «П'єси для пуритан» (1901). Пізній період творчості Б. Шоу. Реакція проти машинізму у творчості Семюела Батлера, Джорджа Мередіта. Психологізм Томаса Гарді, Джозефа Конрада. Епічність «Саги про Форсайтів» Джона Голсуорсі.

Англійська антиутопія як художнє явище світового масштабу. Фантастичний світ майбутнього в романі Г. Велса «Коли сплячий прокинеться». Передчуття тоталітаризму. Образи Грехема, Острога. Цивілізаційний проект в романі Дж. Орвелла «1984». Океанія, Євразія, Остазія. Основні міністерства Океанії та їх функції. Newspeak (новомова) та її ідеологічне підґрунтя. Концепція людини в романі О. Хакслі. «О дивний новий світ». Кастова система суспільства споживання. Характеристика людей типу альфа, бета, гама, дельта, епсілон. Образ Дикунна та його функції.

Творчість англійських письменників-постмодерністів. Художній задум роману «Колекціонер» Дж. Фаулза. Шлях самопізнання герою роману «Волхв» (Фаулз). Вікторіанська ретроспектива роману «Подруга французького лейтенанту» (Фаулз). Історія світу в інтерпретації Джуліана Барнса. Жанр філософського інакомовлення в творчості В.Голдінга. Питання самосвідомості молоді в творчості Ірвіна Велша (Ірландія).

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Англійська література: навч. посіб. / укладач С. В. Гапонова. - К. : Знання, КОО, 1998. - 160 с.
2. Багатська О. В. Література Англії [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О. В. Bagats'ka, М. V. Duka. - Суми : Університетська книга, 2006. - 443 с.
3. Давиденко Г. Й. Історія зарубіжної літератури ХХ століття [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Г. Й. Давиденко, Г. М. Стрельчук, Н. І. Гринчак. - К. : Центр учбової літератури, 2011. - 487 с.
4. Денисова Т.Н. Історія американської літератури ХХ століття: навч. посіб. для студентів вищ. навч. закладів. – К.: КМА, 2012. – 485 с.
5. Дудченко, М. М. Література Великобританії і США [Текст] : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / М. М. Дудченко ; рец. : Ю. А. Зацний, С. О. Швачко. - Суми : Університетська книга, 2006. - 445 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська, англійська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Методика навчання літератури

1. КОД: ОК 18
2. РІК НАВЧАННЯ: 2
3. СЕМЕСТР: 3
4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Кискін О.М.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання української і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з зарубіжної літератури; здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання зарубіжної літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання світової літератури; знати специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течії, жанрів, стилів, здобутки національних літератур, художніх творів класики й сучасності; різними видами аналізу художнього твору, визначення його жанрово-стильової своєрідності, місця в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язку твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, значення для національної та світової культури.

Вміти: працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; порівнювати мовні та літературні факти, явища: ефективно спілкуватися в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, обстоювати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування; організовувати навчально-виховний процес у ЗСО, співпрацю учнів (вихованців), ефективно працювати в команді (педагогічному колективі освітнього закладу, інших професійних об'єднаннях); забезпечувати діалог культур у процесі вивчення зарубіжної літератури, створювати умови для міжкультурної комунікації; ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Педагогіка, Історія світової літератури Філософія, Іноземні мови.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Методологічні основи викладання світової літератури. Сучасні методологічні аспекти викладання світової літератури. Принципи методики викладання світової літератури. Формування методологічних засад викладання світової літератури. Методика викладання світової літератури як наука.

Об'єкт і предмет дослідження методики викладання світової літератури.

Специфічні методи дослідження в галузі викладання світової літератури. Генеза методики викладання світової літератури в Україні. Сучасний стан викладання світової літератури. Наукові та прикладні функції методики літератури. Специфіка викладання світової літератури.

Професійні вимоги до вчителя. Проблеми педагогічної етики у практиці викладання. Теорія гармонійної комунікації Д. Карнегі у методичній системі викладача зарубіжної літератури. Психолого-вікові особливості учня-читача.

Методи, форми та засоби вивчення літератури. Поняття методу викладання літератури. Основні методи ефективного викладання світової літератури. Засоби викладання літератури. Планування та організація праці викладача літератури. Методична допомога викладачу світової літератури. Типи уроків зі світової літератури. Засади нейролінгвістичного програмування у викладанні світової літератури. Етапи вивчення твору світової літератури. Оцінювання. Підготовка до сприйняття. Читання тексту. Підготовка до аналізу. Аналіз художнього твору. Шляхи аналізу. Підсумки вивчення літературного твору. Творчі роботи учнів. Види літературних занять у школі. Діагностика, контроль та оцінювання навчання.

Методологія і методика аналізу художнього твору. Методика шкільного аналізу художнього твору. Особливості аналізу творів різних жанрів. Методологічні засади і типологія шкільного аналізу художнього твору. Методика визначення ідейно-тематичної основи твору. Послідовність розкриття образу-персонажа.

Принципи аналізу художнього тексту. Шкільний аналіз епічних творів. Орієнтовний план аналізу епічного твору. Вивчення ліричних творів у школі. Орієнтовний план аналізу ліричного твору. Особливості вивчення драматичних творів. Специфіка аналізу міжродових жанрів. Шкільний аналіз фольклорних творів.

Методика вивчення систематичного курсу літератури. Родо-жанрова специфіка світової літератури в академічному курсі. Вивчення біографії письменника. Розвиток мовлення учнів у системі літературної освіти. Моделювання тематичного змісту занять в системі їх педагогічно-методичної типології. Теорія і технологія вивчення перекладних художніх творів. Теорія і практика контекстного вивчення художніх творів.

Діалогізм і проблемність як принципи сучасного прочитання зарубіжної літератури. Філософсько-психологічні засади інноваційної діяльності в галузі літературної освіти. Види діалогів на уроках зарубіжної літератури. Проблемні ситуації і питання літературного характеру. Інновації у методиці навчання зарубіжної літератури. Інноваційні технології навчання зарубіжної літератури. Інноваційні прийоми навчання зарубіжної літератури. Інтеграційні типи літературних занять: урок – історичне дослідження, урок – філософське дослідження, урок – літературно-біблійне дослідження, урок – психологічне дослідження.

Інформаційні технології у навчанні зарубіжної літератури.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бандура О. М. Вивчення елементів теорії літератури в 4—7 класах : посіб. для вчителів / О. М. Бандура. — К.: Рад. школа, 1981. — 129 с.
2. Бугайко Т.Ф., Бугайко Ф.Ф. Майстерність учителя-словесника. - К.: Рад. школа, 1963.- 188 с.
3. Волошина Н.Й. Естетичне виховання учнів у процесі вивчення літератури.-К.: Рад. шк., 1985 .-104 с.
4. Волошина Н.Й. Уроки позакласного читання у старших класах. - К.: Рад. школа, 1988.-174 с.
5. Глухова Г.К. Позакласна робота як засіб підвищення ефективності уроку. - К.: Рад. школа, 1983. - 119 с.
6. Градовський А. В. Компаративний аналіз у системі шкільного курсу літератури: методологія та методика : монографія / А. В. Градовський. — Черкаси: Брама, 2003. — 292 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Вибіркові компоненти*

Практичний курс німецької мови

1. КОД: ВБ 1.1.

2. РІК НАВЧАННЯ: 2,3,4

3. СЕМЕСТР: 3,4,5,6,7,8

4. ЛЕКТОР:

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; мати сучасні уявлення про методику проведення експериментів у галузі лінгвістики, мовознавства; професійно орієнтовані загальнотеоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

Фахові компетентності: здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти німецькою мовою; використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для засвоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: особливості артикуляційної бази німецької мови та її відмінності від артикуляційної бази рідної мови; правила артикуляції всіх німецьких голосних і приголосних звуків із формулюванням рідною та іноземною мовами; правила та винятки із правил розподілу довгих і коротких голосних; основні правила німецького словесного і фразового наголосу; знати граматичні правила, які належать до вивченого матеріалу із їх формулюванням рідною й іноземною мовами та винятками; засвоїти вільні й стійкі словосполучення, відмінності у лексичних засобах рідної й іноземної мов; знати основні способи словотвору: афіксація і словоскладання; знати лексичний матеріал в обсязі 1000 лексичних одиниць: слова й фразеологічні одиниці; володіти автоматичними навичками вимови й інтонації в обсязі вивченого лексичного матеріалу; читати знайомі й незнайомі тексти середньої важкості правильною інтонацією і правильним розподілом пауз; проводити граматичний аналіз пройденого матеріалу із використанням німецької граматичної термінології; знати орфографічний матеріал; знати основні закономірності взаємовпливу звуків один на одного в мовленнєвому потоці.

уміти: складати речення за лексико-граматичними моделями; складати запитання; складати діалоги; описувати тематичні та сюжетні картинки; усно перекладати речення або ситуації з рідної мови на іноземну і навпаки; робити повідомлення за вивченою темою; вести бесіду на основі опрацьованого лексичного матеріалу з елементами непідготовленого мовлення; переказувати прочитаний текст; переказувати короткі повідомлення з газет; коментувати прислів'я, відеофільм з вивченої теми; виразно читати підготовлений або непідготовлений текст; писати орфографічні диктанти; складати план за прочитаним текстом; письмово переказувати тексти; виконати лексико-граматичні контрольні та лабораторні роботи; писати твори; виправляти помилки.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Латинська мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Навчальна дисципліна «Практичний курс німецької мови» пропонує здобувачам вищої освіти поступово опанувати граматичний матеріал, вивчити основні правила читання, засвоїти сучасну німецьку лексику і широко вживати мовленнєві та ідіоматичні конструкції. Вивчення лексико-граматичного й фонетичного матеріалу відбувається на основі таких автентичних текстів, як-от:

* До інформаційного пакету включаються вибіркові компоненти лише за вибором факультету.

«Походження суспільства», «Стародавні цивілізації», «Пам'ятки культури», «Історія освіти», «Міфи, легенди, мистецтво», «Алфавіт, календарі, бібліотеки», «Витоки демократії» та ін. Робота з вищезазначеними джерелами дає можливість бакалаврам оволодіти політичною, економічною й краєзнавчою лексикою німецької мови, а також ознайомитися з державно, парламентською й економічною системами Німеччини, Австрії, їх історичними і географічними особливостями.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н., Брунер Л., Каспар-Хене Х. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 1 – Вінниця: Нова книга, 2009. – 452с.
2. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Бондаренко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 2; Підручник для студ.вищ.навч.закладів. – Вінниця: Нова книга, 2011. – 344с.
3. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Васильченко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 3; Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2013. – 200с.: іл.
4. Бочко Г.П., Кудіна О.Ф. Німецька мова: для старшокласників та абітурієнтів: Навчюпосіб. – К.: Фенікс, 2000. – 365с.
5. Волина С.А., Воронина Г.Б. Учебник немецкого языка для второго года обучения. Для ин-тов и фак. иностр. яз. – М.: Высшая школа, 1990.- 304 стр.
6. Гандельман В.А., Катаева А.Г. Немецкий язык. Учебник для гуманитарных ВУЗов. – М.: Высшая школа, 2000.- 364 стр.
7. Завьялова В.М., Ильина Л.В. Практический курс немецкого языка. –М.: 2000.- 336 стр.
8. Здравствуй, Германия! /сост. Г.Н. Самара, С.Д. Катаев.- М.: Рольф, 2001. – 304 стр.
9. Логін 1. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 1 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Скачкова В.В., Відюкова Н.І. та ін.]. – Вінниця: Нова книга, 2014. – 344 с.
10. Логін 2. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 2 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Сотникова С. І., Безугла Л.Р. та ін.; за загальною ред. О.В.Сидорова; мовна ред. Г. Коллера]. – Вінниця: Нова книга, 2016. – 384 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: практичні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Практична граматики німецької мови

1. КОД: ВБ 1.2.
2. РІК НАВЧАННЯ:2
3. СЕМЕСТР: 4
4. ЛЕКТОР: викладачі Лузанова Л.В., Кулинич Г.В.

Загальні: здатність до пошуку, аналізу та обробки інформації з різних джерел; знання і розуміння предметної області; здатність працювати самостійно; здатність працювати в команді; здатність до адаптації в новій ситуації; здатність приймати обґрунтовані рішення; уміння використовувати інформаційні технології; здатність логічно й ясно висловлювати свої думки як в усній, так і в письмовій формі; володіння на високому рівні чотирма видами мовленнєвої діяльності – аудіювання, говоріння, читання, письмо.

Фахові: володіння граматичними знаннями німецької мови на рівні В2; систематизація та поглиблення знань з граматики та їх практичне використання; розвиток лінгвістичної компетенції через розширення і поглиблення граматичних навичок і умінь, які є необхідними для комунікації за темами і проблемами, які передбачені програмою; здатність використовувати часові форми дієслова, граматичні форми іменника, займенника, прикметника, прислівника і

числівника для успішної комунікації в усній і писемній формах; здатність висловлювати думку та обґрунтувати її німецькою мовою з використанням всіх граматичних навичок і умінь.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: граматичний матеріал, необхідний для вільної бесіди; володіти граматичною термінологією, для формулювання граматичних правил німецькою мовою; граматичні правила і структури сучасної німецької мови; засоби поєднання слів у тексті;

вміти: теоретично і практично володіти граматичним матеріалом; розуміти і правильно вживати всі граматичні форми іменника, займенника, прикметника, прислівника, числівника, розуміти і правильно використовувати означений, неозначений, нульовий артикль залежно від мети висловлювання і граматичного оточення; граматично й лексично правильно виловлювати свої думки у письмовій формі з теми.

7. ПЕРЕРЕКВІЗИТ: німецька мова.

8.ЗМІСТ КУРСУ: Навчальна дисципліна «Практична граматики німецької мови» пропонує здобувачам вищої освіти опанувати граматичний матеріал, вивчити основні граматичні правила і вміти їх вживати за темами і проблемами, які передбачені програмою. Засвоїти сучасну граматику німецької мови за наступними темами:

Просте речення (DereinfacheSatz) Види простих речень: розповідне, питальне, окличне. Типи питальних речень. Речення стверджувальні і відмовні. Порядок слів в реченні. Граматична основа і її функції.

Дієслово (Verb) Теперішній, майбутній та минулий часи. Відмінювання дієслів. Лексико-граматичні засоби вираження запланованої майбутньої дії. Лексико-граматичні засоби вираження передбачення. Прості та складні дієслова, три форми дієслова. Дієслова з відокремлюваними і невідокремлюваними префіксами. Зворотні дієслова.

Модальні дієслова. Стан. Спосіб (Modalverben. Genus. Modus) Модальні дієслова та особливості їх відмінювання та вживання. Пасивний стан. Наказовий спосіб. Вживання інфінітиву та інфінітивних конструкцій *um...zu, ohne...zu, statt...zu*.

Артикль і іменник (ArtikelundSubstantiv) Множина іменників. Рід іменника, його визначення за значенням і за формою. Відмінювання іменників. Утворення та вживання присвійного відмінку іменників в німецькій мові. Злічувані та незлічувані іменники. Використання означеного, неозначеного, нульового артикля залежно від мети висловлювання і граматичного оточення.

Займенники (Pronomen) Особові та присвійні займенники. Безособові займенники. Вказівні займенники.

Прикметник і прислівник, прийменники, числівник (AdjektivundAdverb, Präpositionen, Zahlwörter) Утворення та вживання прислівників. Утворення та вживання прикметників. Ступені порівняння прикметника та прислівника. Прийменники часу. Прийменники часу, місця та напрямку. Порядкові та кількісні числівники.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Навчально – методичний посібник з граматики німецької мови для самостійної роботи студентів / Укладач Дутка М. В. – Тернопіль, 2012. – 170 с.
2. Навчальні матеріали з практичної граматики німецької мови/Укладач: Пянковська І.В. Для студентів 1-го курсу факультету іноземних мов, для спеціальностей: Мова і література (німецька), Переклад (німецька мова), Прикладна лінгвістика (німецька мова). – Кіровоград, 2015. – 146 с.
3. Паремська Д. Практична граматики (німецька мова): навч. посіб. – Київ: Арій, 2014. – 352 с.
4. Практична граматики німецької мови: теоретичний матеріал, комунікативні вправи і завдання для студентів: навч. посіб. для студ. вищ. навч. заклад./ Д. А. Євгененко, О.

- М.Білоус,Б. В.Кучинський, О.І. Білоус. – 4-е вид., стер. – Вінниця: Нова Книга, 2018. – 576с.
5. Практична граматики німецької мови – початковий курс : навч. посіб. для студ. екон. спец.: / [М.М.Гавриш, О.П.Дмитренко, Л.М.Курченкота ін.] – К. : КНЕУ, 2015. – 138 с.
 6. Євгененко Д. А., Білоус О. М., Гуменюк О. О., Зеленко Т. Д.,Кучинський Б. В., Білоус О. І, Артамоновська С. П. Практична граматики німецької мови. Навчальний посібник для студентів та учнів. Комунікативні вправи і завдання . - 2-е видання, виправлене та доповнене, - Вінниця : НОВА КНИГА , 2004 р. - 400 с.
 7. Dreyer. Schmitt. Совершенствуем знание немецкого языка. Грамматика с упражнениями и ключами. –М.: Методика, 2000. –336 с.
 8. V.J. Kulenko, J.N. Wlassow Deutsch. –Winnyzia, 2000. –432 S.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:практичні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ:німецька
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Теоретичний курс німецької мови

1. КОД: ВБ 1.3
2. РІК НАВЧАННЯ: 2,3,4
3. СЕМЕСТР: 4,6,7,8
4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, доц. Головіна Н.Б.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
Загальні: думати науковими термінами, формулювати задачі, збирати дані, аналізувати їх та пропонувати рішення; працювати самостійно, приймати ініціативу та керувати часом; організовувати виконання завдання протягом певного періоду часу та подавати результат вчасно; знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність використовувати знання з англійської та німецької мов в освітній діяльності; здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
Фахові: мати уявлення про етичні та моральні норми поведінки, прийняті в іншокультурному соціумі; володіти основними дискурсивними способами реалізації комунікативних цілей висловлювання стосовно особливостей поточного комунікативного контексту; володіти готовністю долати вплив стереотипів і здійснювати міжкультурний діалог в загальній і професійній сферах спілкування; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії англійської та німецької мов, теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання англійської та німецької мов та світової літератури; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання англійської та німецької мов та світової літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з англійської, німецької та української мов), володіти англійською мовою на рівні не нижче B2, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту; здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять; здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми; здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному,

національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використовувати перспективний практичний досвід й соціокультурний контекст для реалізації навчально-виховних цілей

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: основні теоретичні проблеми дисципліни, її основні ідеї і положення з точки зору різних шкіл і наукових напрямів; дефініції основних фонетичних понять та явищ; наявні фонетичні явища та їх функціонування в системі мови; граматичну систему сучасної німецької мови, різні класифікації частин мови в німецькій граматиці; питання граматичної парадигми самостійних частин мови (мікро- та макропарадигма іменника, дієслова, прикметника та ін.); визначення граматичних категорій одиниць мови, предмета і методів вивчення морфології та синтаксису, проблеми і методи граматичного аналізу слова та речення; визначення основних термінів курсу та їх дефініцій; етапи становлення словникового складу сучасної німецької мови; шляхи та продуктивні засоби поповнення словникового складу; стратифікація німецького вокабуляру; семантичні класи у німецькому словниковому фонді; проблеми лексикографії та фразеографії; лінгвістичні методи аналізу лексики; основні теоретичні положення, основні категорії та основні поняття стилістики; детальнішу характеристику кожному розділу стилістики; стилістика мови, стилістика мовлення, стилістика тексту; визначити їх предмет та завдання дослідження; визначення і вміти пояснити образ та образність, лексико-стилістичну парадигму, синтактико-стилістичну парадигму, стилістичні прийоми; значимість стилістичних, морфологічних та синтаксичних категорій; явища вторинної номінації, засоби образності: метафора, метонімія, епітета, порівняння, перифраза; стилістичну значимість фонетичних та словотвірних явищ; лінгво-стилістичну характеристику художнього тексту; класифікацію текстів з різних позицій: комунікативно-прагматичної направленості, жанрів, композиційних форм і т.ін.; мовні явища та вміти визначити їх стилістичну значимість; функціональні стилі, їх риси та характеристики.

вміти: володіти термінологічною системою лінгвістичної науки про звукову будову мови, логічно і повно пояснювати значення термінів; вміти пояснювати базові лінгвістичні поняття про структуру, систему мови, зв'язок фонетики з іншими галузями науки про мову; аналізувати ознаки фонем як одиниці мови: диференційні ознаки, правила модифікації фонем у мовленні (алофони), поняття орфоепії і орфофонії; порівнювати фонемі німецької і рідної мови, виявити ознаки їх подібності та розбіжності; здійснювати аналіз складової структури, особливостей складорозподілу у словах різних моделей словотворення; порівнювати особливості складотворення в іноземній і рідній мовах, оформлювати результати порівняння у різних засобах мовної наочності: таблиці, схеми, правила-інструкції; складати тести, контрольні завдання для перевірки фонетичної компетенції у вивченні моделей акцентної структури слова; пояснити комунікативно-моделювальну функцію інтонації мовлення, володіти системами графічної нотації просодії висловлювання; здійснювати інформаційний, комунікативно-прагматичний аналіз прослуханого чи прочитаного тексту, графічну інтонацію просодичних характеристик тексту з метою коректної репродукції тексту у мовленні; здійснювати порівняльний аналіз структури і функцій інтонації мовлення німецької і рідної мов; володіти практичними навичками та уміннями високого рівня досконалості у використанні фонетичних засобів з метою розв'язання комунікативних завдань у процесі продукції і рецепції мовлення; аналізувати фонетичні процеси у національних стандартах німецької мови, які знайшли відображення у словниках, публікаціях лінгвістів, здійснювати фонетичний аналіз типових характеристик стандартів вимови на матеріалі текстів мовленнєвої комунікації; здійснювати аналіз комунікативно-фонетичних характеристик варіантів літературної норми мовлення залежно від інтонаційних стилів, умов усної комунікації (офіційне, неофіційне мовлення), соціолінгвістичних ознак мовлення; готувати аналітико-інформаційний огляд наукових публікацій з проблем вивчення фонологічної системи мови, її функціонування; володіти

базовими вміннями методики експериментально-фонетичного дослідження мовлення, а також вмінні визначати актуальні проблеми і завдання дослідження фонології і комунікативної фонетики мовлення; аналізувати термінологічний зміст понятійних одиниць, якими оперує теоретична граматики, проблемні аспекти теорії слова, мовної категорії та частин мови; аналізувати ключові семантико-морфологічні характеристики частин мови, які структурують граматичну систему сучасної німецької мови; укладати граматичну парадигму самостійних частин мови; здійснювати аналіз різних типів синтаксичних констукцій (словосполучення, просторого непоширеного речення, простого поширеного речення, складного речення, складносурядного речення, складнопідрядного речення та різних його типів); визначення ключових наукових парадигм теоретичної граматики німецької мови; визначати компонентну структуру значення слова; робити аналіз семантичної структури лексичної одиниці шляхом застосування різних типів аналізу; пояснювати значення складних та похідних слів, визначати специфіку запозичень; співвідносити різні лексичні одиниці за ознакою їх системних подібностей та відмінностей; розкривати семантичну структуру слів та фразеологізмів з врахуванням їх прямих та переносних значень, етимології, характеру та ступеня асиміляції запозиченої лексики; аналізувати слово як основну одиницю лексичної структури та семантики; здійснювати аналіз продуктивних шляхів слово- та фразотвору; розмежовувати неологізми та okazіоналізми; архаїзми та неологізми, різні типи слів-синонімів, антонімів, багатозначних слів; працювати з фразеологічними одиницями та виявляти національно-мовну специфіку їх внутрішньої форми; користуватися різними лексикографічними джерелами; ілюструвати кожне теоретичне положення мовними прикладами; визначати найбільш суттєві характеристики стилістичних явищ, стилістичних фігур; поєднувати теоретичні знання з використанням практичних завдань; аналізувати функціональні стилі з трьох позицій: соціально-комунікативної, екстралінгвістичної та лінгвістичної; знайти в текстах мовно-стилістичні засоби та визначити їх функції; пояснювати стилістичні функції мовних засобів за формою та змістом.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Лінгвістика, Латинська мова.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Історія появи фонетики як науки. Фонетика як лінгвістична дисципліна. Експериментальна фонетика. Методичні дослідження. Поняття графіки та орфографії. Фонологічна система німецької мови. Система голосних фонем. Система приголосних фонем. Модифікація звуків у мовленнєвому потоці. Структура складу в німецькій мові. Словесний наголос. Інтонація. Фоносемантичні аспекти сегментного рівня дискурсу. Літературна вимова. Німецька мова в своїх варіантах.

Морфологія: Граматики, як наука. Історичний огляд розвитку наукової німецької граматики, головні напрямки розвитку наукової граматики. Характерні особливості німецької морфології. Дієслово, категорія дієслів. Іменники. Класифікація іменників та їх категорії. Інші частини мови (займенники, прикметники, прислівники).

Синтаксис: Речення. Проблеми простого речення. Словосполучення як синтаксична одиниця. Типи словосполучень. Складне речення. Традиційне і сучасне моделювання складних речень. Класифікація підрядних речень у традиційній та сучасній граматиці. Складно-сурядні речення. Порядок слів в німецькому реченні та його функції

Лексикологія як мовознавча наука, яка вивчає словниковий склад мови та закономірності його розвитку. Зв'язок лексикології з іншими лінгвістичними дисциплінами. Шляхи збагачення словникового складу мови: семантична деривація, словотвір, запозичення утворення фразеологізмів. Слово та його характерні особливості. Вивчення слова. Різні види лексико-семантичних парадигм: полісемія, омонімія, синонімія антонімія. Семантика. Значення слова, основні типи значення слів. Семантична деривація. Словотвір та його засоби: деривація, суфіксація, префіксація, конверсія, звуконаслідування. Запозичення. Класифікація запозичених слів. Генетичний аналіз словникового складу німецької мови. Кількісні та якісні зміни в

словниковому складі німецької мови в нових історичних умовах (після об'єднання НДР та ФРН). Фразеологія як нова самостійна мовознавча дисципліна. Класифікації фразеологічних одиниць: структурно-семантична, лексико-семантична, функціональна. Соціальна диференціація словникового складу німецької мови: професіоналізми, жаргонізми.

Стилістика як розділ науки про мову. Предмет, завдання стилістики з точки зору соціолінгвістики та прагматики. Три розділи: стилістика мови (структурна), стилістика мовлення (функціональна), стилістика тексту. Основні поняття стилістики: стиль, функціональний стиль, стилістична норма, стилістичні засоби та стилістичні фігури, стилістичне значення та стилістичне забарвлення. Стилістична семасіологія. Категорії наочності та образності в сучасній німецькій мові, критерії їх визначення. Стилістичні засоби образності та наочності: тропи, порівняння, епітета; стилістичні фігури, перифраз. Стилістичні засоби вираження сатири, гумору. Стилістична характеристика граматичної будови німецької мови. Стилістичні можливості частин мови. Стилістична значимість синтаксичних явищ та категорій: порядку слів, синтаксичного зв'язку, типів речень, відхилення від рамкової конструкції; стилістична значимість лексико-синтаксичних фігур. Стилістична забарвленість в граматиці. Словотвір з точки зору стилістики. Стилістичні функції способів словотвору та словотвірних засобів. Фоностилістика. Дефініція функціонального стилю. Функції та характеристика функціональних стилів. Лінгвістика тексту - новий напрямок у мовознавстві. Текст - найважливіша одиниця усної та писемної комунікації. Типологія текстів. Критерії виділення текстів. Класифікація: функціонально-стилістична, комунікативно-стилістична та жанрова. Мовленнєві жанри, їх структура.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Стеріополо О. І. Теоретичні засади фонетики німецької мови, Нова книга, 2004.
2. Дворжецкая М.П., Стериополо Е.И., Калита А.А. Практикум по теоретической фонетике. - К., 1988.
3. Кійко Ю.Є., Кудрявцева О.Д. Основи теоретичної граматики німецької мови. – Чернівці: Книги ХХІ, 2009. – 184 с.
4. Левицький В.В. Основи германістики. – Вінниця: Нова книга, 2008. - 528 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Інклюзивна освіта

1. КОД: ВБ 1.4.
2. РІК НАВЧАННЯ: 3
3. СЕМЕСТР: 5
4. ЛЕКТОР:
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), здатність діяти соціально відповідально та свідомо, здатність працювати в команді, Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях, здатність використовувати знання з німецької та англійської мов в освітній діяльності;

Фахові компетентності: здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання, здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з німецької та англійської мов та світової літератури, здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу, здатність використовувати когнітивно-дискурсивні

вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній та письмовій формах (німецькою і англійською мовами), володіти методикою формування й розвитку комунікативної компетенції учнів.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методи їхньої реалізації; мовні норми, соціокультурну ситуацію розвитку німецької та англійської мов, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовний дискурс художньої літератури;

вміти: користуватися методиками білінгвального й інтегрованого навчання мови й фахового змісту, дидактикою багатомовності та методикою паралельного вивчення споріднених мов, методикою роботи в гетерогенному (змішаному) навчальному середовищі; застосовувати сучасні методики й технології (зокрема інформаційні) для забезпечення якості навчально-виховного процесу в загальноосвітніх навчальних закладах; формувати комунікаційні стратегії з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотриманням етичних норм спілкування

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Педагогіка, Психологія.

8.ЗМІСТ МОДУЛЯ:

Інклюзивна освіта як модель соціального устрою

Становлення інклюзивної освіти на різних етапах розвитку суспільства. Історичне підґрунтя інклюзивної освіти. Історія спеціальної освіти і інклюзії. Наукові підходи до визначення ключових понять (інклюзія, інклюзивна освіта, інклюзивне навчання, інтеграція). Соціальна і медична моделі порушень розвитку. Основні цілі, завдання, принципи інклюзивної освіти.

Інклюзія – стратегія міжнародного та українського законодавства

Міжнародна політика і законодавча база інклюзивної освіти. Саламанська декларація та документи ООН і ЮНЕСКО. Освітні закони України. Сучасна освітня нормативно-правова база. Характеристика спеціальної освіти в Україні. Особливості впровадження інклюзивного навчання в Україні, ресурсні можливості спеціальної освіти. Світова тенденція у розвитку інклюзивного навчання.

Інклюзивна освіта: від основ до практики

Передумови для забезпечення успішної інклюзії. Роль батьків у впровадженні інклюзивної освіти. Характеристика складових інклюзії. Передумови успішної розбудови інклюзивного середовища. Інклюзивні школи – ефективні школи. Управління інклюзивною школою на засадах менеджменту освітніх інновацій. Застосування успішних стратегій адміністративної роботи.

Корекційно-розвивальна робота як складова інклюзивного навчання

Корекційно-розвивальна робота та її значення у процесі навчання дітей і порушеннями психофізичного розвитку. Мультидисциплінарна команда та її діяльність в умовах інклюзивного навчального закладу. Зміст роботи практичного психолога.

Становлення та розвиток інклюзивної освіти в країнах Західної Європи

Інтегроване та інклюзивне навчання в Італії. Освітня реформа (досвід Голандії). Шведська модель інклюзивної освіти. Інклюзивні школи у Фінляндії. Огляд проблем інклюзії та інтеграції у Франції, Греції, Данії, Норвегії.

Становлення та розвиток інклюзивної освіти в країнах Північної Америки

Нормативно-законодавча база інклюзивної освіти США. Діяльність інклюзивних шкіл у США. Розвиток різноманітних технологій роботи з дітьми з особливими потребами.

Інклюзивні тенденції розвитку системи освіти у країнах пострадянського простору. Система освіти дітей з особливими потребами у Литві та Латвії.

9.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Вульфсон Б.Л. Мировое образовательное пространство на рубеже XIX и XX вв. // Педагогика. – 2002.
2. Засенко В.В. Рівний доступ до якісної освіти дітей з особливими потребами / Кроки до демократичної освіти: – 2002. – №1. – С. 34.
3. Колупаєва А.А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи. Монографія. – К.: САММІТ-книга, 2008.
4. Колупаєва А.А. Савчук Л.О. Діти з особливими потребами та організація їх навчання,- К, 2011.
5. Максименко С.Д. Генетическая психология: Методологическая рефлексия проблем развития в психологии. — М.: Рефл-бук, 2000. - 319 с.

10.ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Інноваційні технології навчання іноземної мови

1. КОД: ВБ 1.5.
2. РІК НАВЧАННЯ:3
3. СЕМЕСТР:6
4. ЛЕКТОР: викладач Лузанова Л.В.

Загальні: здатність до пошуку, аналізу та обробки інформації з різних джерел; знання і розуміння предметної області; здатність працювати самостійно; здатність працювати в команді; здатність до адаптації в новій ситуації; здатність приймати обґрунтовані рішення; уміння використовувати інформаційні технології; здатність логічно й ясно висловлювати свої думки як в усній, так і в письмовій формі; володіння на високому рівні інноваційними методами навчання іноземної мови.

Фахові: володіння інноваційними методами і прийомами навчання; систематизація та поглиблення знань з використання новітніх технологій у загальноосвітній школі; розширення і поглиблення навичок і умінь використання інформаційно-комунікаційних технологій на уроці іноземної мови, які є необхідними для комунікації за темами і проблемами, які передбачені програмою; здатність використовувати матеріали інтернету, щоб створювати реальні ситуації спілкування; здатність активно впроваджувати інтерактивні прийоми на уроці іноземної мови, як ідеальний засіб навчання та виховання школярів, розвитку їхньої творчої активності.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: інтерактивні прийоми у вивченні іноземної мови; інноваційні методи навчання, особливі завдання і вправи

вміти: теоретично і практично володіти інтерактивними прийомами, що дозволяють індивідуалізувати навчальний процес, виявити самостійність школярів; розуміти і правильно вживати всі сучасні інформаційні технології, які надають нові можливості для розвитку мовленнєвих навичок учнів та їх удосконалення; використовувати новітні технології на уроках іноземної мови для формування та розвитку комунікативної культури школярів, практичного опанування ними іноземної мови; використовувати технології розвитку критичного мислення, яке спрямовано на формування у школярів уміння самостійно міркувати на основі відомих фактів і понять.

7. ПЕРЕРЕКВІЗИТ: Методика навчання іноземних мов і культур, Німецька мова.

8.ЗМІСТ КУРСУ: навчальна дисципліна «Інноваційні технології навчання іноземної мови» пропонує студентам опанувати новітні технології навчання іноземної мови, вивчити основні інноваційні методи і прийоми навчання іноземної мови вміти їх вживати на уроці німецької

мови, формуючи в учнів уміння спілкуватися, досягати взаєморозуміння, усувати мовні бар'єри. Засвоїти сучасні інтерактивні прийоми у вивченні німецької мови за наступними темами:
Використання технологій розвитку критичного мислення. Етапи розвитку критичного мислення. Ключові елементи критичного мислення. Методи розвитку критичного мислення. Методи розвитку критичного мислення на фазі консолідації.
Навчання комунікації засобами рольової гри. Види рольових ігор в залежності від етапу навчання. Технології навчання у грі. Етапи ігрової моделі навчання.
Проект на уроці німецької мови. Проектна робота і її роль у розвитку творчої особистості учня. Етапи проектної роботи. Види проектів на уроці іноземної мови.
Інформаційна технологія. Створення презентацій. *Інтерактивні технології кооперативного навчання:* робота в парах, робота в малих групах, мозковий штурм.
 Використання *мультимедійних засобів* на уроці німецької мови. Використання комп'ютера, ноутбука і планшета для активізації лексики та комунікативних знань. Використання смартфонів на уроці німецької мови. Види робіт з мультимедійними засобами навчання.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Баханов К.О. Інноваційні системи, технології та моделі навчання в школі: Монографія. – Запоріжжя: Просвіта, 2000. – с. 160.
 2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / І. М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 122 с.
 3. Інноваційні технології навчання від А до Я / упор. В. Волкова. – К. : Шкільний світ, 2011. – 96 с.
 4. Крамаренко С.Г. Інтерактивні техніки навчання, як засіб розвитку творчого потенціалу учнів // Відкритий урок. – 2002. - № 5-6. – С.7-10.
 5. Пометун О. Як оцінити діяльність учнів на інтерактивному уроці // Доба. – 2002. - №2. – С.2-6.
 6. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. – К., 2004. – 192 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: практичні заняття, самостійна робота
 11. МОВА НАВЧАННЯ: українська, німецька
 12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Література Німеччини та німецькомовних країн

1. КОД: ВБ 1.6
2. РІК НАВЧАННЯ: 2
3. СЕМЕСТР: 3
4. ЛЕКТОР: кандидат філологічних наук, старший викладач Шикиринська О.Б.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні: здатність до пошуку, аналізу та обробки інформації з різних джерел; знання і розуміння предметної області; здатність працювати самостійно; здатність працювати в команді; здатність до адаптації в новій ситуації; здатність приймати обґрунтовані рішення; уміння використовувати інформаційні технології; здатність організувати свою діяльність і доцільно використовувати час; здатність до критичного мислення; ерудованість для засвоєння і реалізації наукових та культурних досягнень світової цивілізації з поважним ставленням до різних культур і релігій.

Фахові: знання основних закономірностей історико-літературного процесу; здатність до усної та письмової комунікації німецькою мовою; здатність використовувати знання з

літературознавства під час розв'язання практичних завдань; здатність логічно та ясно висловлювати свої думки німецькою мовою; здатність до самостійного опанування нових знань та їх критичного оцінювання.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: основні етапи перебігу літературного процесу, літературні напрями та течії, представників літературного руху кожного періоду, їх художні здобутки та характерні особливості індивідуального стилю; сюжет, особливості композиції, систему образів та жанрові особливості вивчених творів; міждисциплінарні зв'язки літератури Німеччини; духовні здобутки й художні відкриття національної літератури Німеччини;

вміти: розуміти специфіку літератури Німеччини та її художню своєрідність; визначати особливості індивідуального авторського стилю; осягати твір у контексті розвитку культури; сформулювати уявлення про закономірності та тенденції розвитку конкретного історико-літературного етапу; характеризувати літературний твір як естетичне явище у нерозривній єдності форми та змісту; критично оцінювати прочитані твори; формувати читацьку культуру.

7. ПЕРЕРЕКВІЗИТ: Німецька мова.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Тема 1. Давня німецька література.

Періодизація німецької літератури. Поетика і художній світ.

Структура феодального суспільства Німеччини, її відображення у мові та літературі. Балада як літературний жанр. Елементи пасторалі, казки, містики.

Естетика Ренесансу.

Тема 2. Німецька література Нового часу.

Публіцистика, трактати, памфлети. Жанрова своєрідність поеми, система художніх образів, основні теми. Біблійні тексти.

Характеристика доби Просвітництва: хронологічні межі, програма просвітників, їх гуманістичні ідеали. Специфіка німецького Просвітництва.

Тема 3. Німецька література ХХ ст.

Естетизм. Основні представники та принципи.

Творчість німецьких письменників-постмодерністів.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Beutin W. Deutsche Literaturgeschichte : Von den Anfängen bis zur Gegenwart / Wolfgang Beutin. – J. B. Metzler, 2013. – 783 s.
2. Wucherpennig W. Deutsche Literaturgeschichte : Von den Anfängen bis zur Gegenwart / Wolf Wucherpennig. – Klett, 2010. – 352 s.
3. Schlaffer H. Die Kurze Geschichte der Deutschen Literatur / Heinz Schlaffer. Deutscher Taschenbuch, 2003. – 158 s.
4. Boyle N. Kleine Deutscher Literaturgeschichte. – C. H. Beck, 2009 – 272 s.- Режимдоступу: [[https : // chbeck.de/boyle-kleine-deuscheliteraturgeschichte/product/26331](https://chbeck.de/boyle-kleine-deuscheliteraturgeschichte/product/26331)].

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

лекційні заняття, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)